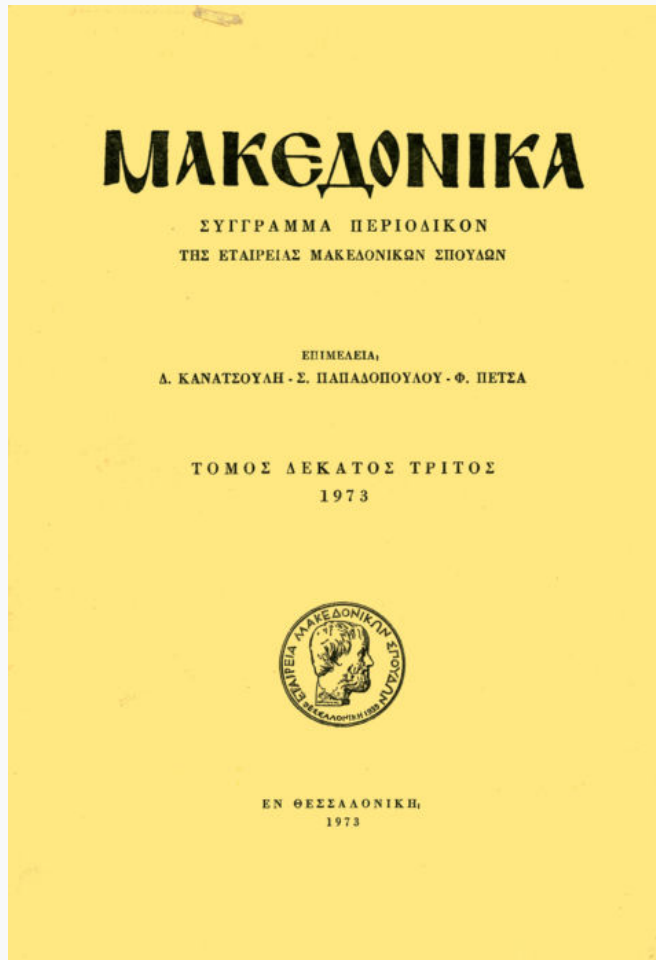

Μακεδονικά

Vol 13, No 1 (1973)

Ανέκδοτα φερμάνια αφορώντα εις τα εν τη Χερσονήσω Κασσάνδρας και αλλαγού της Χαλκιδικής ευρισκόμενα μετόχια

Ιωάννης Κ. Βασδραβέλλης

doi: [10.12681/makedonika.905](https://doi.org/10.12681/makedonika.905)

Copyright © 2014, Ιωάννης Κ. Βασδραβέλλης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Βασδραβέλλης Ι. Κ. (1973). Ανέκδοτα φερμάνια αφορώντα εις τα εν τη Χερσονήσω Κασσάνδρας και αλλαγού της Χαλκιδικής ευρισκόμενα μετόχια. *Μακεδονικά*, 13(1), 274-315. <https://doi.org/10.12681/makedonika.905>

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΦΙΡΜΑΝΙΑ
ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΩ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ
ΚΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΜΕΤΟΧΙΑ

Εἰς τὸν δωδέκατον τόμον (1972) τοῦ περιοδικοῦ «Μακεδονικά» (σελ. 283-295) ἐδημοσίευσα δύο φερμάνια τουρκικὰ τῶν ἐτῶν 1560 καὶ 1569 προερχόμενα ἐκ τῶν μονῶν Μεγίστης Λαύρας καὶ Βατοπεδίου, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ὡς γνωστὸν μονῶν τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους. Τὸ ἱστορικὸν τῶν δημοσιευθέντων αὐτῶν ἐγγράφων ἐξέθεσα ἐκεῖ. Ὁ αὐτὸς μοναχὸς Ἀλέξανδρος Λαυριώτης, ἱστοριογράφος καὶ ἀκούραστος ἐρευνητὴς, πλὴν τῶν δημοσιευθέντων δύο ἀνωτέρω φερμανίων, ἔθεσε πρὸ δεκαετίας εἰς τὴν διάθεσίν μου καὶ τὰ κατωτέρω τουρκικὰ ἔγγραφα:

Δέκα τρεῖς μεταφράσεις φερμανίων τὰς ὁποίας ἀντέγραψε ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 48 κώδικος τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, διαστάσεων 0,27×0,38 δερματοδέτου, συγκειμένου ἐκ σελίδων 341, ἔχοντος δὲ καὶ τινὰς λευκὰς σελίδας. Εἰς τὸν κώδικα τοῦτον, εἰς τὸν ὅποιον ἔχουν ἀντιγραφῆ τὰ ἀνωτέρω ἐν μεταφράσει φερμάνια δι' ὑπηρεσιακὴν χρῆσιν τῶν μονῶν—τὰ πρωτότυπα τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθην νὰ μελετήσω καθ' ὅσον εὕρισκονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος—πλὴν τῶν ἀνωτέρω, ἔχουν καταχωρισθῆ ληψοδοσίαι καὶ ἰσολογισμοὶ τῶν ἐτῶν 1808-1856 τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἁγιορειτῶν ἐπιτρόπων, οἵτινες καὶ ὑπογράφουν ἐν αὐτῷ, ὡς μὲ ἐπληροφόρησε γραπτῶς ὁ Ἀλέξανδρος Λαυριώτης.

Διεξήλθον μετὰ προσοχῆς τὰς μεταφράσεις ταύτας, δέκα τρεῖς ἐν συνόλῳ, ἀλλ' ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ὁ ἄγνωστος εἰς ἐμὲ μεταφραστὴς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἦτο ἐγκρατὴς τῆς τουρκικῆς γλώσσης καὶ ἰδίως τῆς φορολογικῆς καὶ διοικητικῆς νομοθεσίας. Ἡ παραβολὴ τοῦ περιεχομένου τῶν μεταφράσεων πρὸς ἄλλα παρόμοια κείμενα τουρκικὰ παρουσιάζουν τὸν μεταφραστὴν αὐτὸν χρησιμοποιοῦντα ἀναμιξ ἑλληνικὰς, ἀραβικὰς καὶ ἑλληνικὰς λέξεις μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ καθίσταται τὸ περιεχόμενον ἐν πολλοῖς ἀκατάληπτον καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ ἀπὸ τὸν μελετητὴν πρὸς ἐξαγωγήν σαφῶν συμπερασμάτων. Ἐν τούτοις θεωρῶ σκόπιμον νὰ σημειώσω ἐνταῦθα τὴν ὑπαρξίν τῶν ἐγγράφων εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὥστε ἄλλος ἐρευνητὴς τοῦ μέλλοντος νὰ φέρῃ εἰς τὴν δημοσιότητα ἐν καιρῷ τὰ ἐπίσημα ταῦτα κείμενα τῆς τουρκοκρατίας τῶν ἐτῶν 1223 (καθ' ἡμᾶς 1806) μέχρι τοῦ ἔτους 1860, περιέχοντα

λίαν χρησίμους εἰδήσεις διὰ τὴν τουρκοκρατίαν ἐν Μακεδονίᾳ ἰδιαίτερος δὲ πληροφορίας διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω 13 μεταφράσεων τῶν φερμανίων καὶ ἐτέρων τεσσάρων φερμανίων ἐξ ὀλοκλήρου μετεφρασμένων ἀπὸ ἄριστον μεταφραστὴν καὶ τὰ ὅποια δημοσιεύω κατωτέρω, ἕτερα 130 φερμάνια καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα ἔγγραφα, ὡς γράφει εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁ Ἀλέξανδρος Λαυριώτης, κατέγραψεν εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἢ ὑπ' αὐτῆς ὀρισθεῖσα ἐξ ἀγιορειτῶν ἐπιτροπῇ τὸ ἔτος 1920, τὰ ὅποια ἐδημοσιεύθησαν εἰς περιληπτικὸν κατάλογον ὀμοῦ μετ' ἄλλων ἐλληνικῶν ἐγγράφων καὶ κωδίκων εἰς αὐτοτελὲς τεῦχος ὑπὸ τοῦ προηγουμένου Ἀδριανοῦ Βατοπεδινοῦ¹.

ΤΑ ΦΕΡΜΑΝΙΑ

Δημοσιεύω κατωτέρω ἐν μεταφράσει τὰ τέσσαρα ταῦτα ἀνέκδοτα φερμάνια, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ ἐν τῇ χερσονήσῳ τῆς Κασσάνδρας κυρίως εὐρισκόμενα πολλὰ μετόχια² τῶν διαφόρων μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἐκ τῶν φερμανίων τούτων, τὰ μὲν πρῶτα τρία εὐρίσκονται εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, τὸ δὲ τέταρτον κατὰ σειρὰν προέρχεται ἐκ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας.

Τὰ φερμάνια ταῦτα μετεφράσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπὸ τὸν ἄριστον τουρκομαθῆ Ἰωάννην Παναγιωτίδην, ἄνδρα πεπαιδευμένον καὶ χειριζόμενον καλῶς, τὸσον τὴν τουρκικὴν, ὅσον καὶ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν. Προσεπάθησα νὰ ἐπιτύχω φωτοτύπησιν τῶν πρωτοτύπων χωρὶς νὰ τὸ ἐπιτύχω. Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος Λαυριώτης, ὅστις καὶ εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν γράφοντα τὴν παροχὴν καὶ αὐτῆς τῆς ἐκδουλεύσεως, ὑποστάς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν καταδρομὴν τῆς τύχης, ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας, ἔνθα ἐμόναζεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἀλλὰ καὶ δύο φίλοι συνεργάται ἐπιστήμονες, ἐπίσης μεταβάντες ἐκεῖ δὲν κατώρθωσαν νὰ λάβουν φωτοτυπίας τῶν φερμανίων. Ἐλπίζω νὰ ἐπιτύχη ἢ εἰδικὴ ἐπιτροπῇ τοῦ λαμπροῦ Ἰδρύματος τῶν Πατρικῶν Μελετῶν τὴν ἀνέυρεσιν, φωτοτύπησιν καὶ ἐκδοσιν τῶν τὸσον χρησίμων ἐπισήμων αὐτῶν ἐγγράφων τῆς τουρκοκρατίας.

Α'

Μονόγραμμα τοῦ σουλτάνου Μουσταφᾶ Χάν τοῦ Γ'

Ἐκ κατ' ἀποκοπὴν φόρος ὁ καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν Ἀγιορειτῶν ἀντι

1. Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀποκειμένων Τυπικῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους Χρυσοβούλλων Βλαχικῶν καὶ Κηροβούλλων, Σιγίλλων, Φερμανίων καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπισήμων Ἐγγράφων, ἐν Ἀθήναις, τύποις «Προμηθεῶς», 1921.

2. Μετόχια, δηλ. ἀγροκτῆματα, τουρκ. τσιφλίκ.

τῶν φορολογιῶν τῶν Χανεχόι ἀβαρήζ¹ καὶ πετέλ νοζούλ² ὡς καὶ τὰ μετόχια τῶν ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Ἁγίου Ὁρους μονῶν, τὰ κείμενα ἐν τῇ χερσονήσῳ ταύτῃ καὶ τοὺς ἀναφερομένους δήμους, κατεχωρίσθησαν εἰς τὸν οἰκεῖον βακουφικὸν κώδικα³ συμφώνως πρὸς τὴν νέαν κτηματικὴν καταγραφὴν, τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ τετάρτου γραμματέως τοῦ Μεβκουφάτ Δερβίς Μεχμέτ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ τεμένους Νούρι Ὀσμانيῆ Ἀχμέτ. Τὸ παρὸν ἀντίγραφον⁴ τοῦ εἰρημένου κώδικος ἐδόθη εἰς τοὺς Ἁγιορείτας δυνάμει ὑψηλοῦ φερμανίου, ἐκδοθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περιληπτικῆς ἐκθέσεως τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ἵνα ἀπὸ τῆς 1 Μουχαρέμ τοῦ ἔτους 1178 ληφθῆ ὑπ' ὄψιν.

Ἐν τῷ Δήμῳ Μαντεμοχωριῶν⁵. — Ἀκολουθεῖ ἐν συνεχείᾳ πίναξ ὄλων τῶν μετοχιῶν τῆς Χερσονήσου Κασσάνδρας. Ἐπροτίμησα νὰ τὰ καταχωρίσω ἐνταῦθα ἐν συντομίᾳ, ἕνεκα τῆς ἐκ 14 σελίδων ἐκτάσεως τοῦ φερμανίου τούτου, εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς περιλήψεως ν' ἀναγράψω τὸ σύνολον τῶν μετοχιῶν καὶ ἄλλα σχετικὰ στοιχεῖα πρὸς διαφώτισιν τοῦ ἀναγνώστου.

1) Μετόχιον Πυργούδια τῆς μονῆς Ἰβήρων. 2) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἁγίου Παύλου. 3) Μετόχιον τῆς μονῆς Χελανδαρίου. 4) Μετόχιον τῆς μονῆς Λαύρας. 5) Μετόχιον τῆς μονῆς Ζωγράφου. 6) Μετόχιον τῆς μονῆς Βατοπεδίου, κείμενον εἰς τὴν περιοχὴν Μαντεμοχωριῶν. 7) Ἔτερον μετόχιον τῆς αὐτῆς μονῆς εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν. 8) Μετόχιον τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου. 9) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἰβήρων, κείμενον παρὰ τὸ χωρίον Ἰερισσὸς τῆς περιοχῆς Μαντεμοχωριῶν. 10) Τὸ κατεστραμμένον μετόχιον Κορώνια τῆς μονῆς Χελανδαρίου, κείμενον πλησίον τοῦ χωρίου Ἰερισσός. 11) Μετόχιον τῆς μονῆς Καρακάλλου κατεστραμμένον, κείμενον εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Ἰερισσός. 12) Μετόχιον τῆς μονῆς Ξηροποτάμου. 13) Μετόχιον τῆς μονῆς Διονυσίου. 14) Μετόχιον τῆς μονῆς Βατοπεδίου, κείμενον παρὰ τὸ χωρίον Ὁρμούλια. 15) Μετόχιον τῆς μονῆς Ζωγράφου, κείμενον εἰς τὸν δῆμον Παζαρούδας. 16) Μετόχιον τῆς μονῆς Λαύρας, κείμενον εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον. 17) Μετόχιον τῆς μονῆς Δοχειαρίου, κείμενον εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον. 18) Μετόχιον τῆς μονῆς Ξηροποτάμου, κείμενον εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον. 19) Μετόχιον τῆς μονῆς Βατοπεδίου, κείμενον εἰς τὴν θέσιν «Ἁγιος Μάμας» τοῦ ἀνωτέρω δήμου. 20) Μετόχιον τῆς μονῆς Ξηροποτάμου, κείμενον εἰς τὴν

1. Τουρκικὴ φορολογικὴ λέξις σημαίνουσα φόρον ἐπιβαλλόμενον μόνον εἰς φορολογουμένας ομάδας ἀνθρώπων, οἰκογενειῶν, οἰκισμῶν, οὐχὶ ὁμῶς εἰς μεμονωμένα ἄτομα.

2. Εἶδος φορολογίας ὑπὸ τύπον καταλύματος πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὀργάνων τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.

3. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μεβκουβάτ τεφερί, σημαίνει αὐτοκρατορικὸν κτηματολόγιον.

4. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, σουρέτ.

5. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, σιντρικίς, τὸ βυζαντινὸν Σιδηροκαύστα (Μαντεμοχώρια).

θέσιν «Σάρτη» τοῦ αὐτοῦ δήμου. 21) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἁγίου Παύλου, κείμενον εἰς τὴν θέσιν «Σάρτη». 22) Μετόχιον τῆς μονῆς Παντοκράτορος κείμενον ἐν τῇ θέσει «Συκιά». 23) Μετόχιον τῆς μονῆς Γρηγορίου, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Συκιά». 24) Μετόχιον τῆς μονῆς Δοχειαρίου, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 25) Μετόχιον τῆς μονῆς Σίμωνος Πέτρας, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 26) Μετόχιον τῆς μονῆς Διονυσίου, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 27) Μετόχιον τῆς Μονῆς Διονυσίου, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Δεβελίκια» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 28) Μετόχιον τῆς μονῆς Σταυρο- νικήτα, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 29) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 30) Μετόχιον τῆς μονῆς Καρακάλλου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 31) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἰβήρων ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς καὶ πλησίον τοῦ χωρίου Καλάνδρα. 32) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἰβήρων παρὰ τὴν θέσιν «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 33) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἰβήρων ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 34) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἰβήρων παρὰ τὴν θέσιν «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 35) Μετόχιον τῆς μονῆς Χελανδαρίου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 36) Μετόχιον τῆς μονῆς Χελανδαρίου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 37) Μετόχιον τῆς μονῆς Γρηγορίου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 38) Μετόχιον τῆς Ρωσικῆς μονῆς ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 39) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἁγίου Παύλου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 40) Μετόχιον τῆς μονῆς Ξηροποτάμου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 41) Μετόχιον τῆς μονῆς Ζωγράφου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 42) Μετόχιον τῆς μονῆς Παντοκράτορος ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 43) Μετόχιον τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 44) Μετόχιον τῆς μονῆς Λαύρας ἐν τῇ θέσει «Κασσάνδρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 45) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου ἐν τῇ θέσει «Πορταριά» τοῦ δήμου Παζαρούδας. 46) Μετόχιον τῆς μονῆς Διονυσίου ἐν τῇ ὁδῷ Καλαμαριάς. 47) Μετόχιον τῆς μονῆς Κωνσταμονίτου ἐν τῷ δήμῳ Καλαμαριάς. 48) Μετόχιον τῆς Ρωσικῆς μονῆς ἐν «Ἁγίῳ Νικολάφ» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 49) Μετόχιον τῆς μονῆς Ζωγράφου ἐν τῷ δήμῳ Καλαμαριάς. 50) Μετόχιον τῆς μονῆς Φιλοθέου πλησίον τοῦ χωρίου «Μυριόφυτον» 52) Μετόχιον τῆς μονῆς Χελανδαρίου ἐν τῇ θέσει «Βουλγάρα» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 53) Μετόχιον τῆς μονῆς Ξενοφώντος ἐν τῇ θέσει «Τσαλῆ» τοῦ δήμου Καλαμαριάς. 54) Μετόχιον τῆς μονῆς Ἁγίου Παύλου τὸ λεγόμενον «Ἁγιοπαυλίτικον» ἐν τῷ δήμῳ Καλαμαριάς. 55) Μετόχιον τῆς μονῆς Δοχειαρίου ἐν τῇ Ὀρμυλία τοῦ δήμου Παζαρούδας. 56) Μετόχιον

τῆς μονῆς Ξενοφώντος πλησίον τοῦ χωρίου Ἅγιος Νικόλαος τοῦ δήμου Παζαροῦδας. 57) Μετόχιον κατεστραμμένον τῆς μονῆς Σίμωνος Πέτρας παρὰ τὸ χωρίον Ἅγιος Νικόλαος. 58) Μετόχιον τῆς μονῆς «Τσαοῦς»¹ κειμένης ἐντὸς τοῦ Φρουρίου Θεσσαλονίκης. Σύνολον μετοχίων πενήτηκοντα ὀκτὼ (58) προνομιούχων καὶ σύνολον χανέδων ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο καὶ ἡμισυ (142 1/2). Ἐκαστος χανὲς μετὰ τοῦ μηνιαίου εἰσοδήματος ἰσοδυναμεῖ πρὸς 1.005 ἄσπρα. Ὅθεν χανέδες $142\frac{1}{2} \times 1.005 = \frac{285 \times 105}{2} = 143.213$ ἄσπρα. 110 ἄσπρα ἰσοδυναμοῦν πρὸς ἓν γρόσιον (143.215 : 110) ἔχομεν 1.301 γρόσια καὶ 48 ἄσπρα. Σημείωσις: πρόκειται περὶ χρυσῶν γροσίων.

Ὁ ἔφορος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ τεμένους Νοῦρι Ὀσμανιὲ Ἀχμέτ, τοῦ ὁποίου τὸ κλέος αὐξηθεῖτω καὶ ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ διατελέσας γραμματεὺς τοῦ Μεβκουφάτ Δερβίς Μεχμέτ, λαβόντες ἐντολὴν νὰ ἐνεργήσουν κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον κτηματικὴν καταγραφὴν ἐν τῇ ἐκ τοῦ καζᾶ τῆς Θεσσαλονίκης ἐξαρτωμένην χερσονήσῳ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐτροποποίησαν καὶ ἐκ νέου διηυθέτησαν, συνφωδᾷ τῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκδοθέντι ὑψηλῷ φερμανίῳ, τοὺς εἰς ἀντίκρουσμα τῶν φορολογίων «ἀβαρηζ» καὶ «πετέλ νοζούλ» καταβαλλομένους κατ' ἀποκοπὴν φόρους, καὶ ἀφ' οὗ συνέταξαν οὗτοι περιληπτικὸν κατάστιχον διαλαμβάνον περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκ νέου ἐκτιμηθέντων καὶ ἐπιβληθέντων κατ' ἀποκοπὴν φόρων «ἀβαρηζ» καὶ «πετέλ νοζούλ», ἔφερον καὶ ὑπέβαλον αὐτὸ εἰς τὴν παρ' ἧς ἔλαβον τὴν ἀνωτέρω ἐντολὴν ἀρχὴν, συνφωδᾷ δὲ τῇ περιεχομένῳ τοῦ καταστιχοῦ τούτου τῆς καταγραφῆς, ἐδόθη διαταγὴ εἰς τὸ κτηματολόγιον ἵνα ἐκτελεσθῇ παρ' αὐτοῦ σχετικὸς λογαριασμὸς κατὰ τὸ Κυβερνητικὸν σύστημα.

Τότε ἐγνώσθη ὅτι εἰς τὰ πενήτηκοντα ὀκτὼ μετόχια, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀνωτέρω ἀναγράφονται, ἐτέθησαν χανέδες καὶ ἐπειδὴ ἕκαστος χανὲς τῶν καταγεγραμμένων κατ' ἀποκοπὴν φόρων «ἀβαρηζ» καὶ «πετέλ νοζούλ» ἰσοδυναμεῖ πρὸς χίλια πέντε ἄσπρα, οἱ χανέδες οὗτοι σχηματίζουν ἐτήσιον ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τρεῖς χιλιάδας διακόσια δέκα τρία ἄσπρα, καὶ ὅτι, ἐκάστων ἑκατὸν δέκα ἄσπρων ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ὑπολογιζομένων εἰς ἓν γρόσιον ἔσεδι², ἀπαιτεῖται νὰ καταβάλλουν οἱ Ἅγιορεῖται ἐτησίως κατ' ἀποκοπὴν χίλια τριακόσια ἓν καὶ ἡμισυ γρόσια καὶ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἄσπρα. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε συμφωνηθῆ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν τῆν Κυβέρνησιν ἐκπροσωποῦντων γραφῶν καὶ τῶν Ἁγιορειτῶν, ἵνα,

1. Πρόκειται περὶ μετοχίου τῆς μονῆς Βλαττάδων τῆς Θεσσαλονίκης. Βλέπε καὶ Ἰ. Βασδραβέλλη, Ἀρχεῖον Μονῆς Βλαττάδων (1436-1839), Θεσσαλονίκη 1958, σ. 1 κ.έ.

2. Τὰ γρόσια ποῦ ἔφερον κεφαλὴν λέοντος ὀνομάζοντο οὕτω. Ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῶν γροσίων ἐκυμαίνετο κατὰ καιροὺς. Βλέπε Ἰ. Βασδραβέλλη, Ἱστορικὰ Ἀρχεῖα Μακεδονίας. Α' Ἀρχεῖον Θεσσαλονίκης (1695-1912), Θεσσαλονίκη 1952, σ. 150 καὶ περαιτέρω.

ὅταν πάντες οἱ ἰδιοκτητῆται τῶν μετοχιῶν καταβαλόντες κατὰ τὸν ἀνωτέρω λογαριασμὸν τοὺς προσδιωρισμένους καὶ ἐπ' ὄνοματι αὐτῶν ἐγγεγραμμένους εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα φόρους λάβωσιν ἰδιαίτερα ἀντίγραφα τοῦ κώδικος τούτου, μὴ προστεθῶσι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος φόροι τῶν μετοχιῶν εἰς τὰ τῆς Θεσσαλονίκης βιβλία τῶν «ἀβαρηζ», ἀλλὰ ἐγχειρισθῆ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν μετοχιῶν Ἀγιορείτας ἐν σχετικὸν ἱερὸν αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον, ὅπως, ἐφ' ὅσον καταβάλλουσιν οὗτοι ἐτησίως τοὺς ἀνωτέρω φόρους εἰς τοὺς εἰς τὴν εἰρημένην χερσονήσον διοριζομένους διοικητάς, ὄντας ὑποχρεωμένους νὰ καταβάλλουν τοὺς φόρους τούτους εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον τὴν πρώτην Μουχαρέμ ἐκάστου ἔτους¹ μὴ παρενοχληθῶσιν ἐκ νέου παρὰ τῆς διοικήσεως τοῦ καζᾶ Θεσσαλονίκης με ἀπαίτησιν «ἀβαρηζ» καὶ λοιπῶν φορολογιῶν. Διὰ τοῦτο ἐσημειώθη παρὰ τῶν καταγραφέων ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐγγράφου ὅτι πρέπει νὰ καταχωρισθῶσι τὰ δέοντα εἰς τὸν βακουφικὸν κώδικα καὶ ἐγχειρισθῶσι, συνφδᾶ, ἰδιαίτερα ἀντίγραφα εἰς τοὺς διαληφθέντας Ἀγιορείτας. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἐπειδὴ τὸ ἐκ χιλίων τριακοσίων ἐνός καὶ ἡμίσεος γροσίων καὶ τεσσαράκοντα ὀκτῶ ἄσπρων ἀνωτέρω ποσὸν πρέπει νὰ θεωρηθῆ νέα πρόσοδος τοῦ δημοσίου ταμείου, διὰ τοῦτο, ἵνα συμφώνως τῇ ἀνωτέρω ἐπισημειωτικῇ ἐκθέσει καταχωρισθῶσι τὰ δέοντα εἰς τοὺς κώδικας τοῦ Μεβκουφάτ ἀπὸ τοῦ (1178) χιλιοστοῦ ἔβδομοκοστοῦ ὀγδόου ἔτους καὶ ἐκδοθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα σουρέτια εἰς τοὺς δικαιοῦχος Ἀγιορείτας, ὑπεβλήθη εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Σουλτάνον σχετικὴ περιληπτικὴ βεζυρική ἐκθεσις², καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐξεδόθη ὑψηλὸν φερμάνιον, διατάττον τὴν εἰς τὸ κτηματολόγιον ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἔβδομοκοστοῦ ὀγδόου ἔτους καταχωρίσιν τῶν δεόντων καὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἀντιγράφων.

Ἐφ' ὅ, συμφώνως τῷ εἰρημένῳ φερμανίῳ καταχωρισθέντος εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα ἐξήχθη τὸ παρὸν σουρέτιον ἀπαραλλάκτως ἐκ τοῦ Μεβκουφάτ³. Τῆ 6 Σαμπάν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους 1178.

(Τ. Σ.) Ἀμπντουλλάχ

Τὸ δεύτερον φερμάνιον ἐξεδόθη τὴν 17 Σαμπάν 1178.

Μεβκουφάτ. (Ἵπογραφή): Ρετζέπ.

ἽΟ μεταφραστῆς Ἰωάννης Π. Παναγιωτίδης.

1. Ὁ πρῶτος μῆν τοῦ ἀραβικοῦ ἔτους Ἐγείρας, δηλ. ὁ Μουχαρέμ, ὅστις ὁμοῦ δὲν συμπίπτει μετὰ τὴν χρονολογίαν ἡμῶν, διότι τότε οἱ Τοῦρκοι ὑπελόγιζον τὸ σεληνιακὸν ἔτος. Βλέπε διὰ τὴν μετατροπὴν τῶν χρονολογιῶν τὸ βιβλίον τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ Δρ. Hans Lietzmann, Cöschen Sammlung κ.λ., Berlin-Leipzig 1934.

2. Τὸ τουρκικὸν κείμενον τελχίς.

3. Μεβκουφάτ = κτηματολόγιον.

Β'

Μονόγραμμα τοῦ Σουλτάνου Ἰαβδούλ-Χαμίτ Χάν Α'

Ἐξοχε Βεζύρη καὶ Μουσίρη Μου...¹ Πασᾶ, ὁ τὸν καζᾶν Θεσσαλονίκης διοικῶν καὶ τὰς κοινὰς ὑποθέσεις τακτοποιῶν, ὁ τὰ τῆς πολιτείας διὰ διαπεραστικοῦ νοῦ διευθύνων καὶ τὴν βᾶσιν τοῦ κράτους καὶ τῆς εὐδαιμονίας παγιδῶν, ὁ τὰ θεμέλια τῆς εὐτυχίας καὶ τοῦ μεγαλείου στερεῶν καὶ ὑπὸ διαφόρων χαρίτων τοῦ ὑψίστου βασιλέως διακεκοσμημένος, διαωνίζοι ὁ Ὑψιστος τὴν δόξαν σου.

Ἀνώτατε τῶν κριτῶν τῶν μουσουλμάνων, κάλλιστε τῶν διοικητῶν τῶν μονοθεϊστῶν, μεταλλεῖον ἀρετῆς καὶ γνώσεως, σημαιοφόρε τοῦ ἱεροῦ νόμου καὶ τῆς θρησκείας, κληρονόμε τῶν ἐπιστημῶν τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Θεοῦ, πανάξιε τῆς μεγάλης εὐσπλαγγίας τοῦ βασιλέως, σοφολογιώτατε Ἱεροδικαστὰ Θεσσαλονίκης, αὐξηθήτωσαν τὰ προσόντα σου. Ὑπογραμμὲ δὲ τῶν ἴσων καὶ τῶν ὁμοίων, ἀνακτορικὲ ἀξιοματικὲ καὶ ἐκτελεστὰ τῶν ἐντολῶν τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς τῶν Ἀνακτόρων, Χαφούζ Μεχμέτ Ἐμίβ, αὐξηθήτω ἡ περιωπὴ σου.

Ἄμα φθάσῃ τὸ ὑψηλὸν Μου τοῦτο Αὐτοκρατορικὸν Μονόγραμμα², ἔστω γνωστὸν ὅτι οἱ μοναχοὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὄρους διὰ τῆς ἦν ὑπέβαλλον εἰς τὸ ὑποπόδιον τοῦ περιλάμπρου Αὐτοκρατορικοῦ Μου θρόνου ἀναφορᾶς, δηλοῦσιν ὅτι ἐν ᾧ οἱ τῆς εἰρημένης χερσονήσου μοναχοὶ ἔναντι τῶν φόρων ἀβαρῆς καταβάλλουσιν ἔκπαλαι εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς τῶν Ἀνακτόρων χίλια ἑξακόσια ἐξήκοντα ἑξ (1.666) γρόσια κατ' ἀποκοπὴν, ὡς ἀντίτιμον ὑφάσματος καὶ κρέατος³ καὶ ἐν ᾧ οὕτως ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς σχετικὰ μαγκλεῖα διατάγματα φέροντα αὐτοκρατορικὰ Χάττια⁴, ἵνα ἀπαλλάσσωνται οἱ Ἁγιορεῖται ἀπὸ πάντων τῶν στρατιωτικῶν φόρων καὶ ἀγγαρεῖων⁵, καὶ μὴ ἐνοχλῶνται παρ' οὐδενός, καὶ ἐν ᾧ ἐγίνετο συνφῶς τοῖς ἀνωτέρω διατάγμασιν ἐνέργεια, ἐξετελέσθη ἐπὶ τοῦ αἰοδίου Σουλτάνου Μουσταφᾶ Χάν Α' ἀπογραφή διὰ καλᾶμου νέου γραμματέως καὶ λεπτομερῆς ἐξέτασις τῶν ἐν ταῖς εἰς τὴν εἰρημένην χερσονήσον κειμέναις μοναίς κατοικοῦντων μοναχῶν, ὅτι τότε τὸ ἐτησίως πληρωνόμενον ὑπὸ τῶν Ἁγιορευτῶν ὄρισμένον μίσθωμα γῆς⁶ καὶ φόρος καταναλισκομένου χοιρείου κρέατος⁷ καὶ τῶν ἀμπελώνων

1. Ἐλλείπει τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ φερμανίου.

2. Ἐννοεῖ τὸ φερμανίον τὸ διακεκοσμημένον μὲ τὴν γραφικὴν παράστασιν τοῦ ὀνόματος τοῦ σουλτάνου.

3. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, κερπᾶς μεπεχᾶ καὶ ζαράρι λάχμ.

4. Χάτιον, διάταγμα περιέχον ἀπόγραφον σημείωσιν τοῦ σουλτάνου.

5. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, τεκιάιφι οὐρφιὲ βέ σακκά.

6. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μουκατάι ζεμίν.

7. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, ἰσπέντζ.

κατὰ στρέμματα, καὶ ἄδεια ἀγορᾶς σιτηρῶν, σὺν τῷ ἀνωτέρῳ ἀναφερθέντι κατ' ἀποκοπὴν φόρῳ, συνεποσώθησαν εἰς ἑννέα χιλιάδας ἑκατὸν ἕν καὶ ἥμισυ γρόσια (9.101,50), κατόπιν δὲ προσετέθησαν εἰς ταῦτα, διὰ τὸ ἰδιαίτερον Σουλτανικὸν **Τ α μ ε ἶ ο ν** ἑπτὰ χιλιάδες (7.000) γρόσια· ὅτι εἰς τοὺς Ἁγιορείτας, ἐπὶ τῷ ὄρφ τοῦ νὰ καταβάλλωσι κατ' ἔτος, παρεκτός τοῦ νομίμου κεφαλικοῦ φόρου, δέκα ἕξ χιλιάδας ἑκατὸν δύο καὶ ἥμισυ (16.102,50) γρόσια ἕν δλω, ἐνεχειρίσθη ἕν σχετικὸν μεγακλεῆς ἱερὸν Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, κεκοσμημένον διὰ τοῦ Σουλτανικοῦ **Χ α τ τ ἰ ο υ** καὶ διαλαμβάνον περὶ τῆς προμνησθείσης ἐλευθερίας καὶ ἀσυδοσίας αὐτῶν. Οὕτω δὲ ἕν φ̄ μέχρι σήμερον τὸ διάταγμα τοῦτο ἔθεωρεῖτο **κ α ν ὠ ν** ἐνεργείας, τελευταίως κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι διεχώρισαν ἕξ χιλιάδας πεντακόσια γρόσια ἀπὸ τῶν χρεῶν τῶν ἐν αὐτῇ τῇ Θεσσαλονικῇ γενομένων ἐξόδων, καὶ πρὸς ἀπαίτησιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ ποσοῦ τούτου παρὰ τῶν μοναχῶν τῆς εἰρημένης χερσονήσου ἐστάλησαν ἐκ μέρους τοῦ βαλῆ καὶ τοῦ ἱεροδικαστοῦ νομαρχιακῆ ἀπόφασις καὶ ἱεροδικαστικὸν ἔνταλμα¹ καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη κατάστασις, τὸ νὰ μὴ ληφθῆ δηλονότι ὑπ' ὄψει ἡ δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ **Χ α τ τ ἰ ο υ** καθιερωθεῖσα **ἀ σ υ δ ο σ ἰ α** καὶ ἐλευθερία αὐτῶν, ἐπιφέρει τὴν καταστροφὴν αὐτῶν, ἐξαίτουνται τὴν ἀκύρωσιν καὶ ἄρσιν τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, τῶν προβαλλομένων ἐκ μέρους τῆς Θεσσαλονικῆς ἀπροσδοκῆτος καὶ ἐναντίον τοῦ περὶ ἀσυδοσίας αὐτῶν διατάγματος.

Πρὸς τοῦτοις οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ, προσαγαγόντες τὸ εἰς χεῖρας αὐτῶν εὑρισκόμενον σχετικὸν Αὐτοκρατορικὸν **Χ ἄ τ τ ἰ ο ν**, τὸ ἱεροδικαστικὸν ἔνταλμα καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ βαλῆ καθικέτευσαν καὶ προφορικῶς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης, γενομένης ἐρεύνης εἰς τοὺς εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Μου θησαυροφυλάκιον Κώδικας τοῦ **Μ ε β κ ο υ φ ἄ τ**, ἐγνώσθησαν δι' ἐπισημειωτικῆς ἐκθέσεως τὰ ἑξῆς:

Ἐπισημειωτικῶς τούτους ἀναγράφεται ὅτι κατὰ τὸ χιλιεστὸν ἑκατοστὸν τριακοστὸν τέταρτον ἔτος (1134=καθ' ἡμᾶς 1722) ὁ **Κ ι ο υ τ ζ ι ο ὗ κ** Ἄ χ μ ἔ τ ἐνήργησε κτηματικὴν καταγραφὴν εἰς τὰς δέκα ἑννέα Μονὰς τῆς εἰς τὸν καζᾶν Θεσσαλονικῆς ὑπαγομένης χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ὅτι ὁ ἀνωτέρῳ καταγραφεὺς διὰ σχετικῆς ὑποσημείωσης ἐδηλοποίησεν ὅτι οἱ εἰς τὰς εἰρημένας Μονὰς μοναχοὶ καθ' ἕκαστον ἔτος καταβάλλοντες εἰς τὸ Ἄρχηγεῖον τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς τῶν Ἀνακτόρων καὶ ὑφάσματος καὶ κρέατος καλουμένους καὶ ἐκ δύο φορτίων ἄσπρων, ἤτοι διακοσίων χιλιάδων γροσίων ἀποτελουμένους κατ' ἀποκοπὴν φόρους αὐτῶν ἀπολαμβάνουσιν **ἀ σ υ δ ο σ ἰ α** καὶ ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τῶν **ἄ β α ρ ῆ ζ**² καὶ ἄλλων φορολογιῶν, εἰς χεῖρας δὲ τῶν ἐν λόγῳ μοναχῶν εὑρίσκον-

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μπουγιουρολτοῦ καὶ μουρασελέ.

2. Ἀβαρῆς σημαίνει φόρον. Περιλαμβάνονται δὲ ποικίλαι φορολογίαι.

ται ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ὑψηλά φερμένα Αὐτοκρατορικά Χάττια, καὶ οὕτω ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας καὶ αὐτὰ τὰ πενήκοντα δύο καὶ ἡμισυ ζευγάρια¹, ἤτοι καλλιεργήσιμοι γαῖαι στρεμμάτων 4.200-5.200, τὰ ὅποια ἔχουσιν οἱ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει διαμεινοντες μοναχοὶ εἰς τὰ τριάκοντα δύο ἀγροκτήματα (μετόχια) αὐτῶν· ὅτι ὡς ἐκ τούτου οἱ μοναχοὶ τῶν μονῶν τῆς εἰρημένης χερσονήσου ἔχουσιν ἀνά χεῖρας πολλὰ ἱερά φερμένα τῶν προγενεστέρων σουλτάνων, διαλαμβάνοντα περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἀπὸ τῶν καταναγκαστικῶν φορολογιῶν²· ὅτι ἐναντίον τῶν ἱερῶν τούτων φερμανίων ὅτε οἱ μηδεις, οἱ βοεβόδα καὶ ἄλλοι τινὲς στρατιωτικοὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ Καβάλας καὶ τινες κάτοικοι Θεσσαλονίκης, ἐπεμβαίνοντες εἰς τὰ ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν αὐτῶν εὕρισκόμενα μετόχια, ἠνώχλησαν τοὺς ἐν λόγῳ μοναχοὺς, καὶ διὰ ψευδοῦς ἀναγγελίας ἐξήτησαν παρ' αὐτῶν παρὰ τὸν ἱερὸν νόμον καὶ τὸ ὑψηλὸν φερμανιον καταναγκαστικὰς φορολογίας. Ἐξεδόθη τότε πρὸς ἀπαγόρευσιν καὶ ἀποσόβησιν τῆς ἐπεμβάσεώς των καὶ ἐνοχλήσεως ταύτης ἱερὸν φερμανιον, τὸ ὅποιον ἀνενώθη ἐπὶ τῇ εἰς τὸν θρόνον Αὐτοκρατορικῆς Μου ἀναρρήσεως, ὅτι κατὰ τὸν Ρεμπή-οὐλ-ἄχῆρ (τέταρτον ἀραβικὸν μῆνα) τοῦ τρέχοντος αἰσίου ἔτους ἐξεδόθη ἐκ νέου ἱερὸν φερμανιον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ μεγαλοπρεπὲς Αὐτοκρατορικὸν Χάττιον, γνωσθέντος δὲ ἐκ τῆς ἐπισημειωτικῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Τμήματος ὅτι ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ πρώτου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ βερατίου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχου τῶν Ρωμιῶν ἀναφέρεται ρητῶς ὅτι αἱ πρὸς τὸν ἱερὸν νόμον ἀναγόμεναι δίκαι τῶν κληρικῶν θεωροῦνται ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ Μου Διβανίῳ, εἰχεν ἐκδοθῆ κατὰ τὸν Δζεμάζι-οὐλ-ἄχῆρ (ἕκτον ἀραβικὸν μῆνα) τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἐννάτου σεληνιακοῦ ἔτους (καθ' ἡμᾶς 1756) ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περιληπτικῆς βεζυρικῆς ἐκθέσεως ὑψηλὸν φερμανιον, φέρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ μεγαλοπρεπὲς Αὐτοκρατορικὸν Χάττιον, ἵνα οἱ ἐν ἐνεργείᾳ μοναχοὶ τῶν Μονῶν τῆς εἰρημένης χερσονήσου ἀπέναντι τῶν δύο φορτίων ἄσπρων (ἤτοι διακοσίων χιλιάδων γροσίων), τῶν καταβαλλομένων ὑπ' αὐτῶν τακτικῶς εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον Ἀρχηγεῖον, ἀπαλλάσσωνται δυνάμει τοῦ μεγαλοπρεποῦς αὐτοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Χάττιου τῶν ἀβαρῆζ καὶ τῶν τεκίλιφισακᾶ, καὶ ἀπολαμβάνωσιν οὕτω ἀσυδοσίας, καὶ μὴ ἐνοχλῶνται οὐδόλως ἐναντίον τῶν ὄρων τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου Αὐτοκρατορικοῦ Χάττιου διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἀνωτέρω φόρων, ἀλλὰ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἀρχαίας αὐτῶν ἀσυ-

1. Σημ. τοῦ μεταφραστοῦ: Μὲ τὸ 1 ζεγος (ζεγᾶρι) ἀροτριῶντων κτηνῶν νοεῖται ἕκτασις καλλιεργήσιμου γῆς ἰσοδυναμοῦσα πρὸς 80-100 στρέμματα.

2. Ἐννοεῖ τὰς διαφόρους ἀγγαρείας.

δοσίας ἐξαιρῶνται τῆς πληρωμῆς τῆς νομαρχιακῆς καὶ καταλυματικῆς συνδρομῆς¹, καὶ τῶν δικαιωμάτων σημαίας², χωροφύλακος³ κιουρὲκ (πτύου), καζήκ (πασσάλου), Κελίσα τεφτισί (ἐπιθεωρήσεως ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων) καὶ ἄλλων παρομοίων πρὸς αὐτάς καταθλιπτικῶν φορολογιῶν καὶ καταπιέσεων.

Ἐκ δὲ τοῦ Γραφείου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διβανίου (Διβάν Χουμαγιούν Καλεμί) ἀνεκοινώθη διὰ ἐπισημειωτικῆς ἐκθέσεως ὅτι, ἵνα οἱ κάτοικοι τοῦ καζᾶ Δελβίνου προφυλάσσωνται, καὶ αἱ ὑποθέσεις αὐτῶν θεωρῶνται διὰ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ διαμονῆς ἐνὸς Ἀνακτορικοῦ ἀξιωματικοῦ⁴, ἐξεδόθη κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑκατοστὸν πεντηκοστὸν ἕκτον ἔτος (καθ' ἡμᾶς 1743) ἱερὸν φερμάνιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως⁵ τοῦ Μποσταντζή-πασῆ. Ὅτι ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν διαληφθέντων μοναχῶν, καὶ δυνάμει τοῦ πρό τινος ἐκδοθέντος ὑψηλοῦ φερμανίου, εἶχε διορισθῆ ἕκ μέρους τοῦ ἀνωτέρου ἀρχηγείου εἰς δραστήριος καὶ ἀξιόπιστος ἀξιωματικός, ἵνα διαμένων ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ συντηρούμενος δι' ἐξόδων τῶν μοναχῶν καταβάλλῃ φροντίδα ὅπως οἱ τῶν μοναστηρίων πτωχοὶ καὶ οἱ μοναχοί, οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰ ἐν τῇ διοικητικῇ περιφερείᾳ Θεσσαλονίκης κείμενα μετόχια, τὰ ἐξαρτώμενα ἐκ τῶν μονῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἧτις εἶναι τιμάριον τῶν σωματοφυλάκων τοῦ Παλατίου⁶, νέμονται καὶ κατέχουσι τοῦ λοιποῦ ἀνενοχλήτως τὰ μετόχια ταῦτα, καὶ μὴ ὑποβάλλωνται εἰς καταβολὴν παρανόμων φόρων τε καὶ τῆς ἐαυτῶν προσωπικῆς ἀγγαρείας ὑπὸ τῶν δικαστικῶν κλητῆρων, διοριζομένων ἐκ μέρους τῶν διοικητῶν καὶ τῶν ἱεροδικαστῶν Θεσσαλονίκης, ὅτι ὑπεβλήθη τελευταίως εἰς τὰ Ἀνάκτορα περιληπτικὴ βεζυρική ἐκθεσις ἀναφέρουσα ὅτι ὁ ἐν ἐνεργείᾳ Μποσταντζή Ἀχμέτ, οὗ ἡ δόξα εἶη διαρκῆς, δι' ἐσφραγισμένου Ἰλαμίου του παρέστησεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ διορισθῆ ὡς πρότερον καὶ τώρα εἰς δραστήριος ἀξιωματικός· συνδῶ δὲ τῇ βεζυρική ταύτῃ ἐκθέσει, καὶ τοῖς γνωστοῖς ὄροις ἐξεδόθη ἱερὸν αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον ὑπὸ χρονολογίαν εἰκοστῆς τρίτης Σεμπάν (ὀγδοῦ ἀραβικοῦ μηνός) τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἑβδόμου σεληνιακοῦ ἔτους (καθ' ἡμᾶς 1764), διατάσσον τὴν κατὰ τὸ παλαιὸν καθεστῶς ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων· ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου φερμανίου ἐτέθη μεγαλοπρεπὲς αὐτοκρατορικὸν Χάττιον καὶ κατεχωρίσθη εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα τὴν τετάρτην Ζιλκαντε τοῦ αὐτοῦ ἔτους·

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, βιλαγέτ βέ μενζιλ γιαρτιμή.
2. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μπαϊράκ.
3. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, σεϊγκμπάν.
4. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, Χασεκί.
5. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, ἰλάμ.
6. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μποσταντζιγιάν χασσᾶ νεφερατῆ.

ὅτι κατὰ τὸν κτηματολογικὸν κώδικα, τὸν γεγραμμένον διὰ καλάμου τοῦ ἐκ τῶν γραμματέων τοῦ Με β κ ο υ φ ἄ τ Δερβίς Μεχμέτ, τοῦ διατελέσαντος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πληρεξουσίου¹ ἐν Κωνσταντινουπόλει τεμένους Νο ὀ ρ ι Ὁ σ μ α ν ι ἔ Ἀ χ μ ἔ τ, οὗ εἴη διαρκῆς ἡ δόξα, καὶ ὅστις διωρίσθη πρὸς καταγραφὴν τῶν ὑπὸ τῶν μοναχῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐξουσιαζομένων μετοχιῶν καὶ ἄλλων κτημάτων καὶ τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ παραγομένων προϊόντων, ἵνα εἰσπράττωνται κατὰ τὸν νόμον καὶ παρ' αὐτῶν ὅπως καὶ παρὰ τῶν κατοίκων τῶν ἄλλων πόλεων, τὰ ἀπαιτούμενα ἐτήσια δέκατα, ὁ φόρος χοιρείου κρέατος, τὸ ἐτήσιον κατ' ἀποκοπὴν μίσθωμα γῆς καὶ ἄλλοι δασμοί, κατὰ τὸν ἀνωτέρω λέγομεν κώδικα, τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χερσονήσῳ τοῦ Ἁγίου Ὁρους κειμένων μονῶν εἶναι χίλια τετρακόσια δέκα ὀκτῶ γρόσια (1.418) καὶ τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κατοικούντων ὑποφόρων Ὁθωμανῶν ὑπηκόων ὄντων γενικῶς ἀγάμων, οἱ φόροι τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταναλισσομένου χοιρείου κρέατος, ἀπὸ ἐξήκοντα ἄσπρα δι' ἕκαστον ἄτομον, χίλια πεντακόσια πενήκοντα γρόσια 1.550. Ὁ φόρος τῶν ἀμπελώνων κατὰ στρέμματα, πρὸς ἐξήκοντα ἄσπρα τὸ στρέμμα, ὀκτακόσια τριάκοντα γρόσια 830. Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων, πρὸς δύο ἄσπρα τὸ ἐλαιόδένδρον, πεντακόσια ἑβδομήκοντα γρόσια 570. Ὁ φόρος τῶν λεπτοκαριῶν λογιζομένων εἰς στρέμματα, πρὸς δύο γρόσια τὸ στρέμμα, χίλια ἔννεακόσια ὀγδοήκοντα πέντε γρόσια 1.985. Ὁ φόρος τῶν κήπων, πρὸς ἕν γρόσιον τὸ στρέμμα, διακόσια εἴκοσι πέντε γρόσια 225. Ὁ φόρος τῶν λειμώνων καὶ ἀγρῶν αὐτῶν πεντακόσια τεσσαράκοντα γρόσια 540. Ὁ φόρος τῶν κυψελῶν ἑκατὸν πενήκοντα πέντε γρόσια 155. Ὁ φόρος τῶν μύλων τριάκοντα δύο γρόσια 32. Τὸ ὡς ἀντίκρυσμα τοῦ φόρου τῆς ἀγορᾶς τῶν διὰ τοὺς κατοίκους τῆς χερσονήσου ἀπαιτουμένων σιτηρῶν καταβλητέον, κατὰ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν, ποσὸν πεντακοσίων γροσίων 500. Σύνολον γρόσια 7.795, ἧτοι αἱ ἐτήσιοι πρόσοδοι τῆς εἰρημένης χερσονήσου καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῶν κατοίκων αὐτῆς συμποσοῦνται ἐν ὄλῳ εἰς ἑπτὰ χιλιάδας ὀκτακόσια γρόσια, ἅτινα ἐπειδὴ ἀνέλαβον καὶ ὑπεχρεώθησαν οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ νὰ καταβάλλωσι κατ' ἔτος κατὰ τὰ πρότερον κεκανονισμένα ἀπὸ πρώτης Μαρτίου τοῦ ρηθέντος χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, διωρίσθη παρὰ τοῦ ἀρχηγείου τῆς αυτοκρατορικῆς φρουρᾶς εἰς ἀξιόπιστος ἀνακτορικὸς κλητῆρ, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ πληρώνωσιν οἱ Ἁγιορεῖται ἀνελλιπῶς χίλια ὀκτακόσια γρόσια ἐκ τῶς τοῦ ἀνωτέρω χρηματικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβον νὰ καταβάλλωσιν ἀπέναντι τῆς δεκάτης καὶ ἄλλων φόρων, ὅτι τὴν φορὰν ταύτην εἰς τὸ ἐκ χιλίων ἐξακοσίων ἐξήκοντα ἕξ καὶ ἡμίσεος γροσίων καὶ εἴκοσιν ἄ σ π ρ ω ὀρίσμενον ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωνον ἐτησίως οἱ Ἁγιορεῖται ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερθέντος

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον μουτεβελῆ.

ποσοῦ τῶν 7.800 γροσίων εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ὡς δικαίωμα αὐτοῦ¹ ἐξόδων ὑφάσματος καὶ κρέατος, προστετέθησαν δυνάμει αὐτοκρατορικοῦ φερμανίου πεντακόσια γρόσια δι' ἐξόδα κρέατος, καὶ οὕτως τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνωτέρω ἀρχηγείου ἀνήλθεν εἰς δύο χιλιάδας ἑκατὸν ἐξήκοντα ἕξ καὶ ἦμισυ γρόσια καὶ εἴκοσιν ἄσπρα, προστιθεμένων δὲ εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τριακοσίων πενήκοντα τεσσάρων γροσίων, ἅτινα προσδιωρίσθησαν διὰ τὰ ἐξόδα τ ρ ο φ ῆ ς ὑπὸ τῶν Ἀγιορειτῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερθὲν ἀρχηγεῖον ὡς δικαίωμα αὐτοῦ κατ' ἔτος καταβληθησόμενον ὡς πρότερον τὸ ὅλικόν ποσὸν ἀνήλθεν εἰς δύο χιλιάδας πεντακόσια εἴκοσι καὶ ἦμισυ γρόσια καὶ εἴκοσιν ἄσπρα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ τῶν ἐπτὰ χιλιάδων ὀκτακοσίων γροσίων, ἧτοι πέντε χιλιάδες διακόσια ἑβδομήκοντα ἑννέα γρόσια καὶ τεσσαράκοντα ἄ σ π ρ α εἶναι τὸ ἰ ρ σ α λ ι γ ἔ αὐτῶν (τῶν μοναχῶν) (ἧτοι τὸ ἐκ διαφόρων φορολογικῶν εἰσπράξεων κυβερνητικῶν ἔμβασμα)· ὅτι ἐκτὸς τούτων οἱ μοναχοὶ τῆς εἰρημένης χερσονήσου, διὰ τὸ ὅτι ἀπηλλάγησαν φορολογίας δυνάμει τοῦ μεγαλοπρεποῦς αὐτοκρατορικοῦ Χ α τ τ ῖ ο υ ἀπέναντι τῶν εἰς τὸ διαληφθὲν ἀρχηγεῖον καταβαλλομένων ἔκπαλαι ὑπ' αὐτῶν δικαιωμάτων, ἀνέλαβον ταύτην τὴν φορὰν πρὸς παγίωσιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀρχαίων ὄρων τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν αὐτῶν εἰς τρεῖς δόσεις διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐπτὰ χιλιάδας γρόσια (7.000). Ὅθεν ἐσημειώθησαν εἰς τὸ σχετικὸν ἔγγραφον τὰ δέοντα καὶ ἀνεφέρθησαν λεπτομερῶς οἱ ὅροι τῆς ἀσυδοσίας καὶ ἐλευθερίας αὐτῶν, ὑπεδείχθη δὲ ἐν ταύτῳ ὑπὸ τῶν ἐνεργησάντων τῷ 1178 τὴν καταγραφὴν ὅτι, ἐφ' ὅσον ἀπὸ πρώτης Μαρτίου τοῦ (χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ) ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους καταβάλλουσιν εἰς τρεῖς δόσεις οἱ Ἀγιορεῖται τὸ ἀνωτέρω ποσὸν πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν αὐτῶν, δὲν πρέπει νὰ ἐνοχλῶνται κατὰ παράβασιν τῆς παλαιᾶς ἀσυδοσίας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ βαλῆ καὶ τῶν προκρίτων μὲ ἀπαίτησιν διαφόρων φορολογιῶν λεγομένων γ ι α ρ τ η μ ῆ (= συνδρομῆς), ἰ χ ζ α ρ ι γ ἔ (κλητηρικῶν), σ ε ρ ι φ ι γ ἔ (φόρου πρὸς κατασκευὴν πολυτελῶν ἐπανωφοριῶν ἀπονεμομένων ὑπὸ τῶν Σουλτάνων ἢ τῶν μεγιστάνων εἰς τὰ εὐνοούμενα πρόσωπα), κ ο υ τ ο υ μ ι γ ἔ (χρηματικοῦ ποσοῦ προσφερομένου κατὰ τὴν ἄφιξιν ἀνωτέρου ὑπαλλήλου), ἄ ρ π ᾶ β ἔ σ α μ ᾶ ν β ἔ μ π ο υ γ τ ᾶ ἰ ζ ν ἰ (ἀδείας πρὸς ἀγορὰν κριθῆς, ἀχύρου καὶ τοῦ πρὸς συντήρησίν των ἀπαιτουμένου σίτου), κ ε λ ι σ ᾶ β ἔ β ἰ γ λ α τ ε φ τ ι σ ἰ (δικαιώματος δι' ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξέτασιν ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων, καὶ βίγλας) καὶ ἄλλων ὁμοίων αὐταῖς καταπιέσεων καὶ καταδυναστεύσεων· πρὸς τοῦτο δὲ ὅτι πρέπει νὰ ἐκδοθῇ ἐν σχετικῶν μεγακλεῶς φερμάνιον φέρων ἐπὶ κεφαλῆς τὸ μεγαλοπεπὲς αὐτοκρατορικὸν Χ ᾶ τ τ ι ο ν, διαλαμβάνον περὶ τῆς ἀσυδοσίας αὐτῶν καὶ ἐπιβεβαιοῦν καὶ ἐπιρρωννῶν τοὺς ὅρους τῆς

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, κιρπᾶς πεχᾶ καὶ ζαράρι λάχμ.

ὑποχρέωσης τῶν διαληφθέντων μοναχῶν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, παρεκτός τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀρχηγείου τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, τὸ ἐκ τῆς δεκάτης καὶ ἄλλων ἀνωτέρω ἀναφερομένων φόρων ἀπομείναν καὶ ἐκ πέντε χιλιάδων διακοσίων ἐβδομήκοντα ἑννέα γροσίων καὶ τεσσαράκοντα ἄσπρων ἀποτελούμενον κονδύλιον, ὡς καὶ τὰ ἐπτά χιλιάδες γρόσια, τὰ ὁποῖα ἀνέλαβον νὰ καταβάλλωσιν οἱ Ἁγιορεῖται, ἐπειδὴ ἐδέησε νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα τῆς φορολογίας ὡς νέα πρόσδοδος, ὑπεβλήθη εἰς τὸ διβάνιον περιληπτικὴ βεζυρική ἐκθεσις, ἵνα καταγραφομένων τῶν ἀνωτέρω ποσῶν εἰς τὸ κτηματολόγιον, ἐκδοθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ἀντίγραφα καὶ τὸ σχετικὸν ἱερὸν φιρμάνιον διαλαμβάνον σαφῶς τοὺς παλαιοὺς ὄρους τῆς ἀσυδοσίας καὶ ἐλευθερίας τῶν Ἁγιορευτῶν. Συμφώνως δὲ τῇ ἐκθέσει αὐτῆ ἐδόθη διαταγή, ἵνα γίνῃ ἡ σχετικὴ καταγραφή εἰς τὸ κτηματολόγιον καὶ ἐκδοθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ἀντίγραφα τοῦ κώδικος τοῦ κτηματολογίου καὶ ἱερὸν αὐτοκρατορικὸν φιρμάνιον περιλαμβάνον σαφῶς τοὺς παλαιοὺς ὄρους τῆς ἀσυδοσίας καὶ ἐλευθερίας τῶν διαληφθέντων μοναχῶν. Τὸ οὕτως ἐκδοθὲν ἱερὸν φιρμάνιον χρονολογεῖται ἀπὸ ἑκτῆς Σ α μ π ἄ ν τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἐβδομηκοστοῦ ὀγδόου σεληνιακοῦ ἔτους καὶ διαλαμβάνει ὅτι ἐπὶ τῇ ἐκδοθείσῃ ἀποφάσει τοῦ ἱεροδικαστοῦ Θεσσαλονίκης αἱ ἐξαχθεῖσαι ἤδη σημειώσεις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κτηματολογίου παρετηρήθησαν, ἄλλα δὲ σχετικὰ περιεχόμενα τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Κτηματολογικοῦ Κώδικος ἐξαχθέντα τελευταίως ἐμελετήθησαν, ἐκ τῆς παρατηρήσεως δὲ καὶ μελέτης αὐτῆς ἐγνώσθη ὅτι οἱ παλαιοὶ ὄροι τῆς ἀσυδοσίας τῶν διαληφθέντων μοναχῶν ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐπισημειωτικὰς ἐκθέσεις τοῦ τε αὐτοκρατορικοῦ κτηματολογίου καὶ ὅτι καὶ κατὰ τὴν νέαν ἀκόμη κτηματικὴν καταγραφήν διωρίσθη, κατὰ τὰ προηγουμένως θεσπισθέντα τὴν πρώτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἐβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, ὑπὸ τοῦ ἀρχηγείου τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ὡς διωρίζετο παρ' αὐτοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος, εἰς ἀξιόπιστος ἀνακτορικὸς ἀξιωματικός, ὅτι εἰς τὸν οὕτως διορισθέντα ἀξιωματικὸν κατέβαλλον οἱ Ἁγιορεῖται ἀνελλιπῶς ἐπτά χιλιάδας ὀκτακόσια γρόσια, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀναλάβει καὶ ὑποχρεωθῆ οἱ ἴδιοι νὰ πληρῶνωσιν ὡς ἀντίκρουσμα τῶν φόρων τῶν προϊόντων τῆς εἰρημένης χερσονήσου καὶ ἄλλων ἀνωτέρω ἀναφερομένων δασμῶν καὶ ἀδείας πρὸς ἀγορὰν τῶν χρειωδῶν. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, ἀφαιρεθέντος τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀρχηγείου τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, τὸ ὑπόλοιπον ὡς ἱ ρ σ α λ ι γ ε παραδίδεται εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον, ὅτι ἐκτός τῆς καταβολῆς ταύτης οἱ Ἁγιορεῖται πληρώνουν ἐτησίως καὶ κατ' ἀποκοπὴν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν χίλια τριακόσια ἕν καὶ ἦμισυ γρόσια ὡς φόρον ἄ β α ρ ἡ ζ καὶ π ε τ ἔ λ ν ο ζ ο ὐ λ τῶν πενήκοντα ὀκτώ, συνδρά τῇ νέᾳ καταγραφῇ, καλογηρικῶν μετοχιῶν κειμένων ἐν ταῖς εἰς τὸν καζᾶν Θεσσαλονίκης ὑπαγομένων δήμων Μαντεμοχωριῶν, Παζαριάς, Ὁρμήλιας, Καλαμαριάς καὶ Κασσάνδρας· ὅτι ἐσημειώθη

εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα πρὸς διασάφησιν καὶ ἐπεξηγήσιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ συμπεριληφθῆ καὶ προστεθῆ τοῦ λοιποῦ ὁ φόρος οὗτος ἄ β α ρ ἦ ζ εἰς τὰ βιβλία τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ νὰ ἐνοχλῶνται οὕτως μὲ ἀπαιτήσιν τοῦ φόρου τούτου ἄ β α ρ ἦ ζ καὶ ἄλλων δικαιωμάτων ὅτι καὶ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ὁ διαληφθεὶς ἀξιωματικὸς εἰσπράττει καὶ παραδίδει εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον τὴν πρώτην Μ ο υ χ α ρ ἔ μ ἐκάστου ἔτους· ὅτι ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ποσῶν οἱ Ἄγιορεῖται κατὰ τὴν νέαν καταγραφὴν ἀνέλαβον καὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ πληρῶνωσιν ἐτησίως πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν αὐτῶν εἰς τρεῖς δόσεις, ἀπὸ πρώτης Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους, ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια καὶ ταῦτα ἔναντι τῆς ἐμπεδώσεως καὶ διατηρήσεως τῆς παλαιᾶς ἀσυδοσιαῆς καὶ τῶν ὄρων τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν ὅτι, ἐφ' ὅσον καταβάλλουσι τὸ ποσὸν τοῦτο οἱ Ἄγιορεῖται δὲν ἐνοχλοῦνται ἐκ μέρους τοῦ βαλῆ καὶ τῶν προκρίτων δι' ἀπαιτήσεις τῶν φόρων γ ι α ρ τ η μ ἦ, ἰ χ ζ α ρ ι γ ἔ, τ ε σ ρ ι φ ι γ ἔ, κ ο υ τ ο υ μ ι γ ἔ, καὶ δικαιώματος ἀδείας πρὸς ἀγορὰν κριθῆς, ἀχύρου καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν διατροφήν αὐτῶν σίτου, ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐξετάσεως ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων, καὶ β ἱ γ λ α ζ καὶ ἄλλων ὁμοίων αὐταῖς ν ε ω τ ἔ ρ ω ν καταπιέσεων καὶ τυραννίδων.

Κατὰ τὴν ἐπισημειωτικὴν λοιπὸν ἔκθεσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Δ ι β α ν ἰ ο υ ἐξεδόθη κατὰ τὴν ρηθείσαν χρονολογίαν τοιοῦτον διεξοδικὸν φ ι ρ μ ἄ ν ι ο ν, ἀναφέρον τὰ καθ' ἕκαστα, ἐπιρρωννύον τὴν ἦν ἀνέλαβον οἱ Ἄγιορεῖται ὑποχρέωσιν καὶ φέρον τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτοκρατορικὸν Χ ἄ τ ι ο ν, πρὸς δὲ ὅτι ἐκ τῆς ἐπισημειωτικῆς ἐκθέσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου εἶχε γνωστοποιηθῆ ὅτι οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ τὰ ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια, τὰ ὅποια ἀνέλαβον κατὰ τὴν νέαν κτηματικὴν καταγραφὴν νὰ καταβάλλωσι καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπέναντι τῆς ἄ σ υ δ ο σ ἱ α ζ αὐτῶν ἐπλήρωσαν διὰ τὸ χιλιοστὸν ἑκατοστὸν ἑβδομηκοστὸν ὀγδοὸν ἔτος εἰς τὸ εἰρημένον ἀρχηγεῖον ὅτι μέχρι τέλους τοῦ ἱεροῦ μηνὸς Ρ α μ α ζ ἄ ν τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἐννάτου ἔτους εἶχον σημειωθῆ, κατ' ἄσπρα λογαριαζόμενα, εἰς τὸ βιβλίον τῶν προϊόντων τῶν Αὐτοκρατορικῶν κήπων ὡς πρόσοδος ὀκτακόσιαι τεσσαράκοντα χιλιάδες ἄ σ π ρ α καὶ ὅτι διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ Μ ἔ γ α ζ Β ε ζ ῦ ρ η ζ εἶχεν ὑποβάλει εἰς τὰ ἀνάκτορα περιληπτικὴν ἔκθεσιν, ἵνα κατὰ τὴν γνωμοδότησιν καὶ ἀναγγελίαν τοῦ προμνησθέντος Μ π ο σ τ α ν τ ζ ἦ μ π α σ ἦ διατηρῶνται οἱ ἔκπαλαι εἰς τὸν οἰκεῖον Κώδικα καταχωρισμένοι καὶ ὑπ' ὄψιν λαμβανόμενοι καὶ κατὰ τὴν νέαν κτηματικὴν καταγραφὴν ἐκ νέου συνωμολογημένοι ὄροι τῆς ἀσυδοσίας καὶ ἐλευθερίας τῶν εἰρημένων μοναχῶν, καταχωρισθῶσιν εἰς τὸ κτηματολόγιον τὰ δέοντα συνφδὰ ταῖς ἐπισημειωτικαῖς ἐκθέσεσι, καὶ ἐκδοθῆ εἰς τοὺς Ἄγιορείτας σχετικὸν ἱερὸν φερμάνιον· καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βεζυρικῆς ταύτης ἐκθέσεως τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ζ ι λ κ α ν τ ἔ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἐννάτου σεληνιακοῦ ἔτους ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ τότε τὰ

ήνία τοῦ Κράτους σχόντος αἰοιδίμου ἀδελφοῦ Μου Σουλτάνου Μ ο υ σ τ α φ ᾶ Χ ἄ ν, τοῦ ὁποίου ὁ τάφος εἶη εὐδῶδης, εἶχεν ἐκδοθῆ σχετικὸν ἱερὸν διάταγμα, τὴν δὲ δεκάτην πέμπτην Ζ ι λ χ ι τ ζ ἔ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀνωτέρω μεγακλεοῦς φερμανίου, εἶχε διαγραφῆ τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτοκρατορικὸν Χ ἄ τ τ ι ο ν.

Ἄλλὰ τὴν ὀγδόην Ζ ι λ κ α ν τ ἔ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐβδόμου σεληνιακοῦ ἔτους, λαβούσης χώραν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς τῆς εἰς τὸν ὑψηλῆς τύχης Ὁθωμανικὸν θρόνον ἀναρρήσεώς Μου, ἐπειδὴ οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ τὸ προμνησθὲν φερμανιον φέροντες εἰς τὴν Πύλην τῆς εὐδαιμονίας Μου¹ ἐξῆτήσαντο τὴν ἀνανέωσιν αὐτοῦ, ἔδωκα διαταγὴν τὴν δεκάτην ὀγδόην Ζ ι λ χ ι τ ζ ἔ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ὀγδού σεληνιακοῦ ἔτους, ἵνα ἀνανεωθῆ συνφδᾶ τῇ καταχωρήσει αὐτοῦ. Ἐπὶ κεφαλῆς δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω ἀφορμῇ ἐκδοθέντος μεγακλεοῦς διατάγματος διεγράφη τὸ εὐεργετικώτατον αὐτοκρατορικὸν Χ ἄ τ τ ι ο ν, ὅπερ τὴν εἰκοστὴν τρίτην Δ ζ ε μ ἄ ζ ι - ο ὕ λ - ἄ χ ἦ ρ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐνάτου σεληνιακοῦ ἔτους διετάχθησαν οἱ ἀρμόδιοι νὰ καταχωρίσωσιν εἰς τὸν οἰκεῖον κώδικα, γενομένης δὲ τῆς καταχωρίσεως ἐγνωστοποιήθη τὸ πρᾶγμα δι' ἐπισημειωτικῆς ἐκθέσεως. Συνεπῶς, οἱ μοναχοὶ τῆς διαληφθείσης χερσονήσου νὰ μὴ ἐνοχλῶνται, μηδὲ ἀπειλῶνται ἐναντίον τῆς ἀσυδοσίας αὐτῶν καὶ τῶν προηγουμένων μεγακλεῶν φερμανίων με ἐπιβολὴν φορολογιῶν καὶ ἄλλων νέων καταπιέσεων, ἐξεδόθη τὸ μεγακλεῆς Μου τοῦτο Φ ι ρ μ ἄ ν ι ο ν.

Ἔθεν διατάττω, ἵνα, ὅταν φθάσῃ ὁ προμνησθεὶς Χ α σ ε κ ῆ ς ἔχων τὸ ἱερὸν Μου τοῦτο φερμανιον, ἐνεργήσῃτε συμφώνως τῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκδοθείσῃ διαταγῇ Μου καὶ ἐπειδὴ εἶναι καταγεγραμμένον εἰς τοὺς κώδικας τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Μου θησαυροφυλακίου ὅτι περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐξεδόθησαν πολλὰ ἱερὰ φερμάνια φέροντα τὰ μεγαλοπρεπῆ αὐτοκρατορικὰ Χ ἄ τ τ ι α, μὴ ἐπιτρέπητε νὰ ἐνοχλῶσι καὶ ἀπειλῶσι τοὺς μοναχοὺς τῆς εἰρηνέως χερσονήσου με ἀπαίτησιν καὶ ἐπιβολὴν καταθλιπτικῶν φορολογιῶν καὶ νέων καταπιέσεων ἐναντίον τῆς ἀσυδοσίας αὐτῶν καὶ τοῦ μεγακλεοῦς Μου τούτου φερμανίου, ἐκδοθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προηγουμένως ἐκδοθέντων ὑψηλῶν φερμανίων.

Οὕτω νὰ γινώσκετε καὶ εἰς τὸ ἱερὸν σ η μ ε ἴ ο ν τὸ ἔχον τὸ μ ο ν ο γ ρ α μ μ α νὰ πιστεύετε.

Τῇ 25 Δ ζ ε μ ἄ ζ ι - ο ὕ λ - ἄ χ ἦ ρ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐνάτου σεληνιακοῦ ἔτους (= 1775 σωτηρίῳ ἔτει) ἐν τῇ Πύλῃ τῆς εὐδαιμονίας μου.

Ἄ μεταφραστῆς Ἰωάννης Π. Παναγιωτίδης.

1. Ἐννοεῖ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Γ'

Ἀπόφασις Ἱεροδικαστικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ
μετόχια τῆς Κασσάνδρας

Ἐποβληθείσης ἐν τῇ πρωτευούσῃ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Ἀγιορειτῶν αἰτήσεως περί λύσεως καὶ ἐκδικάσεως τῆς κάτωθι ἀναφερομένης ὑποθέσεως, ἀφίκετο εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφρουρήτου Θεσσαλονίκης διὰ τῶν ἀνωτέρω Ἀγιορειτῶν καὶ τοῦ ἐκ μέρους τοῦ αὐτοκρατορικοῦ νομισματοκοπέου διορισθέντος κλητῆρος Ἰ μ π ρ α χ ἰ μ Ἐ τ χ ἔ μ ἐφέντη ἀντίγραφον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κτηματολογίου, καὶ ὑψηλὸν καὶ ἐκλαμπρον φερμάνιον ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Μ ο υ χ α ρ ἠ ἡ ν¹, τοὺς κυβερνητικούς φόρους εἰσπράττοντα διοικητικὸν ὑπάλληλον τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ εἰς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ε ὕ χ ἔ τ η ν.

Πρὸς τὸ ὑψηλὸν τοῦτο φερμάνιον συμμορφούμενον τὸ ἱερὸν δικαστήριον, ἐξουσιοδότησε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸ κάτωθι ἀναφερόμενον ἐ π ἰ δ ἰ κ ο ν μέρος τῆς χερσονήσου Κ α σ σ ἄ ν δ ρ α ς τὸν γραμματέα αὐτοῦ Μ ε β λ α ν ᾶ Ἰ μ π ρ α χ ἰ μ Ἐ τ χ ἔ μ ἐφέντην, ὅστις μεταβὰς συνοδεῖα τοῦ Σεῖτ Μ ε χ μ ἔ τ Σ α τ ῆ κ ἐφέντη καὶ τοῦ δυνάμει διαταγῆς τοῦ προμνησθέντος πασᾶ εἰς τὸ ρηθὲν μέρος, συνεκρότησεν ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον καὶ ἐξεδίκασεν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Χατζῆ Χ ο υ σ ε ἶ ν ἀγᾶ, β ο ε β ὀ δ α τῶν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐβκαφίων διοικουμένων ἱερῶν ἀφιερωμάτων τοῦ πρῶην ἀρχιευνοῦχου τοῦ σουλτανικοῦ γυναικωνίτου Γ κ α ζ α ν φ ἔ ρ ἀγᾶ², τοῦ ἀνωτέρω ὄνομαστὶ ἀναφερθέντος κλητῆρος καὶ τῶν λοιπῶν πραγματογνωμόνων, τὰς ἐπιδίκους ὑποθέσεις τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφανισθέντων διαδίκων.

Ἐφ' ᾧ ἐξεδόθη ὁ κατωτέρω κατάλογος διαλαμβάνων περί τῶν ὑπὸ γνωστῶν ὀρίων περιοριζομένων γαιῶν τῶν ρηθέντων β α κ ο υ φ ἰ κ ῶ ν ἂ φ ἰ ε ρ ω μ ἄ τ ω ν καὶ περί τῶν εἰς τοὺς σχετικούς τίτλους ἀναγραφομένων συνόρων τῶν γαιῶν, λειμῶνων, χειμαδίων καὶ θερέτρων τῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Μονῶν ἐξαρτωμένων μετοχίων.

Τῇ 5ῃ τοῦ ἱεροῦ Μ ο υ χ α ρ ἠ ἡ μ (πρώτου ἀραβικοῦ μηνός) τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου σεληνιακοῦ ἔτους (καθ' ἡμᾶς 1833).

Ὁ Θεοφάνης Δημητρίου, οἰκονόμος τοῦ ἐκ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μονῆς τοῦ Δοχειαρίου ἐξηρητημένου καὶ ἐν τῇ χερσονήσῳ Κ α σ σ ἄ ν δ ρ α ς κει-

1. Ἀνάτατος κυβερνητικὸς ὑπάλληλος στρατιωτικὸς ἢ διοικητικὸς μεγάλης διοικητικῆς περιφέρειας.

2. Γκαζανφέρ ἀγᾶς, ἀντιπρόσωπος τῆς Βαλιντέ σουλτάννας καὶ πληρεξούσιος μεγάλων ἐκτάσεων γῆς καλλιεργησίμου ὡς καὶ ἀγροκτημάτων κ.λ.

μένου Δοχειαριτικοῦ μετοχίου, ἐμφανισθεῖς ἐνώπιον τοῦ (ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προσώπων συγκροτηθέντος ἱεροδικαστικοῦ) συμβουλίου ἐδήλωσε παρουσίᾳ τοῦ β ο ε β ὀ δ α τῆς χερσονήσου Κ α σ σ ἄ ν δ ρ α ς Χ α τ ζ ἦ Χ ο υ σ ε ῖ ν ἀγᾶ καὶ τοῦ κλητῆρος Ἱμπραχίμ ἐφέντη, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ἐκ μέρους μὴ μουσουλμάνων κατοίκων τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ εὑρισκομένων χωρίων διορισθέντων ἐπισήμων πληρεξουσίων Ἰωάννου Διαμαντῆ καὶ Δημητρίου Γιαννάκη, ὅτι, συνφθὰ τῷ ἀπὸ τοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ ἐννάτου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Γ κ α ζ α ν φ ἔ ρ ἀγᾶ ἐκδεδομένῳ τίτλῳ ἰδιοκτησίας, διαλαμβάνοντι περὶ τῶν γαιῶν, χειμαδίων καὶ θερέτρων τοῦ διαληφθέντος μετοχίου, τὰ σύνορα τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἀρχίζοντα ἀπὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ μετοχίου τούτου, ἦτοι ἀπὸ τῆς μεγάλης θ ἁ λ ἄ σ σ η ς διήκουσι κατ' εὐθείαν εἰς τὴν κλεισοῦραν, ἐκεῖθεν εἰς τὴν μεγάλην ὁδόν, καὶ ἐκ τῶν ἀριστερῶν τῆς ὁδοῦ ταύτης εἰς τὸ κ υ α ν ο ὕ ν μ ἄ ρ μ α ρ ο ν, τὸ τεθειμένον παραπλεύρως τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἐντεῦθεν εἰς τὴν μικρὰν θ ἁ λ ἄ σ σ α ν, καὶ ἐκ τῶν ἀριστερῶν τῆς θαλάσσης ταύτης εἰς τὰς π ὕ λ α ς τῆς Κ α σ σ ἄ ν δ ρ α ς, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς ἀνά τὸ φρούριον κατευθύνσεως καταλήγουν εἰς τὴν μεγάλην θ ἁ λ ἄ σ σ α ν· καὶ ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω τ α π ῖ ο υ ἀνήκουσι εἰς τὸ εἰρημένον μετόχιον, ἀπαιτεῖ ἐξ ὀνόματος τῆς μονῆς, ἵνα οἱ ὀνομασθέντες πληρεξούσιοι ἐρωτηθῶσι περὶ τούτου.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν καὶ ἀξίωσιν τοῦ διαληφθέντος οἰκονόμου τὰ ἀπαριθμηθέντα σύνορα ἐφηρμόσθησαν εἰς τὸ εἰρημένον τ α π ῖ ο ν, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ἐπληροφόρησαν ὅτι ἄπασαι αἱ παρατηρούμεναι καὶ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσι εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον καὶ ἐξουσιάζονται δυνάμει σχετικοῦ τ α π ῖ ο υ ὑπὸ τῶν Δοχειαριτῶν, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω συνόρων εὑρισκομένους τόπους.

Ὁ Ἀμβρόσιος, οἰκονόμος μοναχὸς τοῦ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Μονῆς Σίμωνος Πέτρας ἐξηρητημένου καὶ ἐν τῇ εἰρημένῃ πάλιν χερσονήσῳ κειμένου Σιμωνοπετρικοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ προμνησθέντος β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων ὅτι, συνφθὰ τῷ ἀπὸ τοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Γκαζανφέρ ἀγᾶ ἐκδεδομένῳ τ α π ῖ ῳ, τὰ σύνορα τοῦ εἰρημένου μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῆς θέσεως λεγομένης κ λ ε ι σ ο ὄ ρ α, ἦτοι ἀπὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς αὐτοῦ διήκουσι εἰς τὴν δημοσίαν ὁδόν, ἐκεῖθεν εἰς τὴν μικρὰν ὁδόν,

ἐντεῦθεν διὰ λ ο φ ο υ (τ ε π ἐ) εἰς τὴν βρύσιν σίκλος¹, ὁπόθεν αὐτόθεν δὲ διὰ θαλάσσης καταλήγουσιν εἰς τὴν θέσιν λεγομένην κ λ ε ι σ ο ὑ ρ α, καὶ ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα εἶναι ἐξαρτήματα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου καὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ ἐξουσίαν τῆς ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται αὐτὸς μονῆς, ζητεῖ νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δῆλωσιν καὶ ἀξίωσιν τοῦ εἰρημένου μοναχοῦ, τὰ ἀναφερθέντα σύνορα ἐφηρμόσθησαν εἰς τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν οἱ ἀνωτέρω πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ἐπληροφόρησαν ὅτι ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῶν εἰρημένων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ ρηθέντος μετοχίου καὶ εὐρίσκονται δυνάμει τ α π ί ω ν ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ ἐξουσίαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσι ποσῶς ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν μετὰ τῶν Σιμωνοπετριτῶν διὰ τοὺς ἐν λόγῳ τόπους.

Ἐφ' ᾧ ἐσημειώθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν.

Οἱ προμνησθέντες πάλιν πληρεξούσιοι καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ γειτνιαζόντος χωρίου Βάλτας ἐδήλωσαν ὅτι δυνάμει ἐνὸς τ α π ί ο υ, ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ βοεβόδα Ἰπραχίμ ἀγᾶ καὶ χρονολογημένου ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἔβδομηκοστοῦ πρώτου ἔτους, εὐρισκομένου δὲ εἰς χεῖρας τοῦ μοναχοῦ τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου καὶ ὑπ' αὐτοῦ προσαγομένου ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα Κ ε λ λ ί ο ν τοῦ Παπᾶ Διονυσίου γνωριζόμενος καὶ ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Βάλτας καὶ πλησίον τῆς μ ε γ ἄ λ η ς θ α λ ἄ σ σ η ς κείμενος, ἐκ τεσσαράκοντα δὲ περίπου στρεμμάτων συγκείμενος ἀγρὸς εἶναι ἐξάρτημα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου, ὅτι τοῦ δυνάμει τ α π ί ο υ, ἐξουσιάζοντος τὸν ἀγρὸν τοῦτον Παπᾶ Διονυσίου ἀποθανόντος ἀτέκνου, ὁ βοεβόδας τοῦ εἰρημένου β α κ ο υ φ ί ο υ Ἰ μ π ρ α χ ἰ μ ἀγᾶς ἐξέδωκεν ἐν σχετικὸν τ α π ί ο ν εἰς τὸν Παπᾶ Γεώργιον διὰ νὰ νέμηται καὶ ἐξουσιάζῃ τὸν ἀνωτέρω ἀγρὸν, μείναντα ἀδέσποτον² ὅτι, καὶ τούτου ἀποθανόντος ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀγρὸς περιῆλθεν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ οἰκονόμου τοῦ εἰρημένου μετοχίου δυνάμει ἄλλου τ α π ί ο υ, ἀπολεσθέντος ἤδη καὶ ὡς ἐκ τούτου μὴ προσαγομένου· ὅτι αἱ ἐν λόγῳ γαῖαι ἐξουσιάζονται εἰσέτι ὑπὸ τῶν μοναχῶν τοῦ ρηθέντος μετοχίου, καὶ ὅτι τοιοῦτοτρόπως τῶν ἀνωτέρω γαιῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ διαληφθέντος μετοχίου, αὐτοὶ δὲν ἔχουσι ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τὰς γαῖας ταύτας μετὰ τοῦ ἀνωτέρω οἰκονόμου.

Ὅθεν ἡ δῆλωσις αὕτη κατεχωρίσθη καὶ ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφῶτισιν τῆς ὑποθέσεως.

1. Δυσανάγνωστος λέξις, προφανῶς σίκλος ποῦ σημαίνει ὕδραντλία.

2. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μαχλούλ.

Ὁ Ἡσαΐας, ἀντιπρόσωπος τοῦ Παπᾶ Στεφάνου, οἰκονόμου μοναχοῦ τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ πάλιν χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρειμονῆς τοῦ Διονυσίου ἐξαρτωμένου Διονυσιατικοῦ μετοχίου, παραστάς εἰς τὸ ὡς ἄνω συγκροτηθὲν ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον, ἐδήλωσε παρουσία τοῦ εἰρημένου κλητῆρος καὶ τοῦ β ο ε β ό δ α, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι, συνφθὰ τῷ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Σ α π ἄ ν Τ σ α ο ὺ ς ἐκδεδομένῃ καὶ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δευτέρου ἔτους χρονολογημένῃ τ α π ί φ, τὰ σύνορα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ Ἀγιοπαυλιτικοῦ μετοχίου διήκουσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ἑσφιγμενιτικοῦ μετοχίου, ἐντεῦθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Π ι ν ἄ κ α, ἐντεῦθεν εἰς τὸν μέγαν ἄ λ ω ν ό τ ο π ο ν, ἐκεῖθεν εἰς τὸν μικρὸν λ ό φ ο ν, ἐκεῖθεν εἰς τὴν μεγάλην ό δ ό ν, ἐντεῦθεν εἰς τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν παλαιὰν ἄ λ υ κ ῆ ν καὶ τὰ σύνορα τοῦ Σιμωνοπετρικοῦ (μετοχίου), ἐντεῦθεν εἰς τὴν μεγάλην ό δ ό ν, αὐτόθεν εἰς τὸ τοποθετημένον λευκὸν μάρμαρον, ἐντεῦθεν δὲ εἰς τὴν μικρὰν θ ἄ λ α σ σ α ν, καὶ διὰ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τοῦ Δοχειαρίου καταλήγουσιν εἰς τὴν ἀνωτέρω συνοριακὴν ἄ φ ε τ ῆ ρ ῖ α ν ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἐντὸς τῶν ἀναφερθέντων συνόρων εὐρισκόμεναι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα εἶναι ἐκ τῶν ἐξαρτημάτων τοῦ διαληφθέντος μετοχίου καὶ ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει σχετικοῦ τ α π ί ο υ, ἐξαιτεῖται νὰ ἐρωτηθῶσι περὶ τούτου οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν καὶ ἀξίωσιν ἐγένετο ἡ σχετικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων εἰς τὸ εἰρημένον τ α π ί ο ν, καὶ ἀκολούθως ἠρωτήθησαν περὶ τοῦ ζητήματος οἱ διαληφθέντες πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ἐδήλωσαν καὶ ἐπεβεβαίωσαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα ἀνεκαθεν ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ προκειμένου μετοχίου καὶ ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τ α π ί ο υ, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν δὲν ἔχουσι δι' αὐτὰ ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν (μετὰ τοῦ διαληφθέντος οἰκονόμου).

Ὅθεν ἡ δήλωσις αὕτη κατεχωρίσθη καὶ ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τοῦ πράγματος.

Ὁ Ἀ γ ρ ό τ ο ς, μοναχὸς τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ πάλιν χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρειμονῆς τοῦ Σταυρονικήτα ἐξηρτημένου Σταυρονικήτιανου μετοχίου προσελθὼν εἰς τὸ (ὡς ἄνω συγκροτηθὲν ἱεροδικαστικὸν) συμβούλιον ἐδήλωσε παρουσία τοῦ εἰρημένου β ο ε β ό δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν προμνησθέντων δημογερόντων, ὅτι, συνφθὰ τῷ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Ἱμπραχίμ Κ ε τ χ ο υ τ ἄ ἐκδεδομένῃ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνεκακοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἔτους χρονολογημένῃ τίτλῳ ἰδιοκτησίας, τὰ σύνορα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς ἄ λ υ κ ῆ ς διήκουσιν εἰς τὴν ἐπάνωθι ὁδὸν καὶ διερχόμενα τὴν

ὁδὸν ταύτην εἰς τὸ ἐν τῷ μεγάλῳ ἁλῶνίῳ τῆς Βάλτας ἐλαϊδενδροῶν, ἐκεῖθεν εἰς τὸν λόφον Καρμαντελέ, ἐνεῦθεν εἰς τὸν ξηροπόταμον (Κορυοῦντερέ), αὐτόθεν δὲ καταλήγουσιν εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἁλυκῆς, κειμένης ἐν τῇ θέσει Πετρούκα καὶ τῇ ὄχθῃ τῆς θαλάσσης· καὶ ὅτι ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται δυνάμει ταπίου ἐκ τοῦ προκειμένου μετοχίου, ἀπαιτεῖ δικαστικῶς, ἵνα οἱ προμνησθέντες φόρου ὑποτελεῖς Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι ἐρωτηθῶσι σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν καὶ ἀξίωσιν ἐγένετο ἡ σχετικὴ ἐφαρμογὴ (τῶν ἀναφερθέντων συνόρων πρὸς τὸν προσαχθέντα τίτλον ἰδιοκτησίας), κατόπιν δὲ ἐρωτηθέντες οἱ ἀνωτέρω ὑπήκοοι ὠμολόγησαν καὶ ἐπεβεβαίωσαν διὰ τῆς ἀπαντήσεώς των ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνέκαθεν ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ διαληφθέντος μετοχίου, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν ἔχουσιν διὰ τὰ ὑφ' ὧν περιορίζονται αἱ ἀνωτέρω γαῖαι σύνορα.

Ἐφ' ᾧ κατεχωρίσθη ἡ ἀνωτέρω ὁμολογία ἐνταῦθα.

Ὁ προμνησθεὶς Ἀγρότος μοναχὸς ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι δυνάμει τριῶν ταπίων διαφόρου χρονολογίας ἠγοράσθησαν κατόπιν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν τέσσαρες ἄγροι, ἀποτελούμενοι ἐξ ὄγδοήκοντα ὀκτῶ περὶ στρεμμάτων, καὶ ὅτι καὶ οἱ ἄγροι αὐτοὶ ἐξαρτῶνται ὡσαύτως ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ μετοχίου καὶ κείνται ἐξωθεν τῶν ἀνωτέρω συνόρων, καταγεγραμμένοι δὲ ὄντες ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ἰδίου οἰκονόμου καλλιεργοῦνται εἰσέτι πρὸς ὄφελος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου.

Οἱ δὲ ἀναφερθέντες ὑπόφοροι Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι ὠμολόγησαν ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἄγροι ὄντως ἠγοράσθησαν κατόπιν καὶ εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἀγρότου, οἰκονόμου τοῦ διαληφθέντος μετοχίου.

Ὅθεν κατεχωρίσθη ἐνταῦθα καὶ ἡ ὁμολογία αὕτη.

Ὁ Ἀγαθάγγελος, πληρεξούσιος τοῦ Ναθαναήλ, μοναχοῦ τοῦ ἐν τῇ εἰρημένη χερσονήσῳ εὑρισκομένου μετοχίου τοῦ Ἐσφιγμένου, ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ ὡς ἄνω συγκροτηθέντος ἱεροδικαστικοῦ συμβουλίου, ἐδήλωσε παρουσίᾳ τοῦ ρηθέντος βεβόδα καὶ τοῦ κλητήρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομαστί ἀναφερθέντων δημογερόντων καὶ τῶν χωρικῶν, ὅτι, συμφυρῶς ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δευτέρου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Σαμπὰν ἀγᾶ ἐκδεδομένῳ ταπίῳ, τὸ ἀνωτέρω μετόχιον περιορίζεται ὑπὸ τῶν συνόρων τῶν μετοχίων τοῦ Διονυσίου, τοῦ Ἁγίου Παύλου καὶ τοῦ Καρακάλλου, καὶ ἀπὸ τῶν δύο μερῶν ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Πινάκα καὶ τοῦ Σταυρονικητιανοῦ μετοχίου, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται δυνάμει ταπίου ἐκ τοῦ προκειμένου μετοχίου, ἀπαιτεῖ δικαστικῶς, ἵνα

ἐρωτηθῶσι περὶ τούτου οἱ προμνησθέντες ὑπόφοροι Ὅθωμανοὶ ὑπήκοοι καὶ ἐξακριβωθῆ οὕτω τὸ πρᾶγμα.

Ὅθεν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀναφερθέντων συνόρων εἰς τὸ σχετικὸν τ α π ί ο ν, ὅτε ἐζητήθησαν σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τῶν ρηθέντων Ὅθωμανῶν ὑπήκων, τότε ὁμολόγησαν οὗτοι καὶ ἐπεβεβαίωσαν ὅτι ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν.

Ἐφ' ᾧ κατεχωρίσθη ἡ ἀνωτέρω ὁμολογία ἐνταῦθα.

Ὁ Καραγιάννης, οἰκονόμος, μοναχὸς τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ μετοχίου τῆς Λ α ὕ ρ α ς, ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ ἐδήλωσε παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν διαληφθέντων πληρεξουσίων, ὅτι ὑπῆρχε μὲν τίτλος ἰδιοκτησίας, διαλαμβάνων περὶ τῶν συνόρων τῶν γαιῶν τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου, ἀλλ' οὗτος ἀπωλέσθη κατὰ τὰς ταραχὰς τῶν Ρ ω μ ῖ ω ν ὑπήκων Ὅθωμανῶν, καὶ ὅτι τὸ μετόχιον τοῦτο περιορίζεται, ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Ἀθύτου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἀπὸ τοῦ τρίτου μέρους ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Κρομμυδίου, καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Βάλτας· ὅτι αἱ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων εὑρισκόμεναι γαῖαι, χειμαδιὰ καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ εἰρημένου μετοχίου καὶ ἐχάθη ὁ σχετικὸς τίτλος αὐτῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπαιτεῖ, ἵνα τὸ ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον λάβῃ σχετικὰς πληροφορίας παρὰ τῶν προμνησθέντων πληρεξουσίων καὶ ἐξακριβώσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δῆλωσιν καὶ ἀξίωσιν ἐζητήθησαν σχετικαὶ πληροφορίες παρὰ τῶν διαληφθέντων πληρεξουσίων, οἵτινες ἀπαντήσαντες εἰς τὰς ἀποτεεινομένας πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις τοῦ ἱεροδικαστικοῦ συμβουλίου ἐγνωστοποίησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν ἔκπαλαι εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, ὅτι ὁ σχετικὸς τίτλος τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος τόπων ἀπωλέσθη, καὶ ὅτι δὲν ἔχουσιν αὐτοὶ διαφορὰν καὶ διένεξιν διὰ τὰ ρηθέντα σύνορα. Ὅθεν ἐπιβεβαιωθείσης τοιουτοτρόπως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω πληρεξουσίων τῆς δηλώσεως τοῦ διαληφθέντος οἰκονόμου, κατεχωρίσθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα.

Ὁ Ἀμβρόσιος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ πάλιν χερσονήσῳ κειμένου μετοχίου τοῦ Κ α ρ α κ ἄ λ λ ο υ, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι συμφώνως τῷ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ β ο ε β ὀ δ α Χουσεῖν ἀγᾶ ἐκδεδομένῳ τίτλῳ ἰδιοκτησίας, τὰ σύνορα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀρχίζοντα πλησίον τῆς κοιλάδος διήκουσιν δι'

νον καὶ εἰς τὴν θέσιν Μοροκόλ κείμενον τσιφλίκιον ἀγρόκτημα, ὁ παρ' αὐτὸ ἀγρός, καὶ ἕτερος ἀγρός χωρητικότητος τριακοσίων περίπου μοδίων, συγκείμενος ἐκ δέκα τεσσάρων τεμαχίων ἠγοράσθησαν κατόπιν παρὰ τῶν μὴ μουσουλμάνων ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, καὶ ὅτι ταῦτα δυνάμει τεσσάρων ταπιῶν κατεγράφησαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐθυμίου, οἰκονόμου τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου, καὶ ἐξουσιάζονται εἰσέτι ὑπ' αὐτοῦ.

Τῶν προμνησθέντων πληρεξουσίων ἐπιβεβαιωσάντων καὶ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν καὶ ὁμολογησάντων ὅτι δὲν ἔχουσι διαφορὰν καὶ διένεξιν, κατεχωρίσθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα.

Ὁ Παπᾶ Διονύσιος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ δήμῳ Καλαμαριάς εὕρισκομένης Μονῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐξηρητημένου μετοχίου τοῦ Καλλινίκου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσία τοῦ εἰρημένου βοεβόδα καὶ τοῦ κλητήρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν προμνησθέντων πληρεξουσίων, ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὴν τῶν Ρωμίων ἐπανάστασιν ἐκάη ὁ περὶ τῶν συνόρων τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου διαλαμβάνων τίτλος ἰδιοκτησίας, ἐξαιτεῖται, ἵνα τὸ ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον καταγράψῃ τὰ σύνορα τοῦ ἐν λόγῳ μετοχίου κατὰ τὴν ὑπόδειξιν του καὶ λάβῃ σχετικὰς πληροφορίας καὶ ἐξακριβώσῃ ταῦτα παρὰ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων. Μεθ' οὗ ὁ διαληφθεὶς οἰκονόμος προσδιορίζων τὰ σύνορα τοῦ προκειμένου μετοχίου ἐδήλωσεν ὅτι τοῦτο περιορίζεται ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ Χελανδαρινοῦ μετοχίου, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς κοιλάδος Κορμίτ, ἀπὸ τοῦ τρίτου μέρους ὑπὸ τῆς μεγάλης θάλασσης, καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῆς κοιλάδος Κούψα· καὶ ὅτι αἱ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων ὑπάρχουσαι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν ἠρωτήθησαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ἐπληροφόρησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνέκαθεν ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, καὶ γνωρίζουσιν ὅτι ὁ σχετικὸς τίτλος αὐτῶν ἐχάθη, καὶ ὅτι, αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τὰς ἐν λόγῳ γαίας, χειμᾶδια καὶ θέρετρα. Τὰς αὐτὰς δὲ πληροφορίας ἔδωκαν καὶ οἱ ἄλλοι πραγματογνώμονες.

Ὅθεν ἐσημειώθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν.

Ὁ διαληφθεὶς Παπᾶ Διονύσιος τυγχάνων οἰκονόμος καὶ ἑτέρου τσιφλίκιου μετοχίου ἐξαρτωμένου ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀναφερθείσης μονῆς καὶ κειμένου πάλιν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ καὶ παρὰ τὸ χωρίον Κορμισάδρα, ἐδήλωσε παρουσία τοῦ προμνησθέντος βοεβόδα καὶ τοῦ κλητήρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων, ὅτι καὶ τοῦ μετο-

χίου τούτου τὰ τὰ πῖ α ἐκάησαν καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἐξαιτεῖται νὰ σημειωθῶσι κατὰ τὴν δήλωσίν του τὰ σύνορα αὐτοῦ, καί, ἀφοῦ ἐξακριβωθῶσι ταῦτα παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐρωτηθῶσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἱ ἀνωτέρω ὄνομαστί ἀναφερθέντες πληρεξούσιοι, νὰ κοινοποιηθῶσιν.

Καὶ ὄντως οἱ μὲν πραγματογνώμονες συμφώνως τῇ δηλώσει τοῦ ρηθέντος οἰκονόμου ἀνήγγειλαν ὅτι τὰ σύνορα τοῦ ἐν λόγῳ μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου Κ α ρ α μ ἄ ν διήκουσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Κ α σ σ ἄ ν δ ρ α, ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου τοῦ Ζωγράφου, ἐντεῦθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου τοῦ Ξηροποτάμου, αὐτόθεν δὲ καταλήγουσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Τ σ α π ρ ἄ ζ καὶ τὴν μεγάλην θ ἄ λ α σ σ α ν, καὶ ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου.

Οἱ δὲ πληρεξούσιοι ἐρωτηθέντες ὡμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ἐφ' ᾧ κατεχωρίσθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα.

Ὁ Πατᾶ Διονύσιος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μονῆς Ἁ ζ ἄ π ἐξαρτωμένου Ἁ ζ α π ι κ ο ὺ μετοχίου, ἐδήλωσε παρουσία τοῦ μνησθέντος β ο ε β ὸ δ α καὶ τοῦ κλητήρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων, ὅτι οἱ τίτλοι τοῦ μετοχίου τούτου ἀπωλέσθησαν, καὶ ὅτι τοῦτο περιορίζεται ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῆς κοιλᾶδος Π α σ ἄ Π α σ ἄ τ ε ρ ε σ ἰ, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ χωρίου Π α ζ α ρ ἄ κ ι α, τοῦ τρίτου μέρους ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ Ρωσικοῦ μετοχίου, καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τοῦ λόφου Τ ο υ ρ λ ἄ (τὸ ὀρθότερον ἴσως τ ο υ ζ λ ἄ=ἀ λ υ κ ῆ)· ὅτι αἱ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων εὐρισκόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ διαληφθέντος μετοχίου· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ταῦτα ἐξουσιάζονται ὑπὸ τῶν καλογήρων τοῦ μετοχίου τούτου δυνάμει ἑνὸς ἀντιγράφου τοῦ κτηματολογικοῦ κώδικος, χρονολογημένου ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους, ἀπαιτεῖ, ἵνα τὸ ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον ζητήσῃ παρὰ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων σχετικᾶς πληροφορίας καὶ ἐξακριβώσῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρῳ δηλώσει καὶ ἀξιώσει οἱ πληρεξούσιοι ἐρωτηθέντες ὡμολόγησαν καὶ ἐπεβεβαίωσαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ ταῦτα.

Ὁ Ἡσαΐας, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χειρσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Μονῆς τῶν Ἰβήρων λεγομένης ἄλλως Κ α ρ α μ ἄ ν ἐξαρτωμένου μετοχίου Κ α ρ α μ ἄ ν, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προσώπων συγκροτηθέντι ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι, συνδῶν τῷ ἀπὸ τοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Γ κ α ζ α ν φ ἔ ρ ἀγᾶ ἐκδεδομένῳ τ α π ἰ ῶ, τὰ σύνορα τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τοῦ βουβαλοστασίου τοῦ Μ ε χ μ ἔ τ Τ σ α ο ὕς διήκουσι διὰ τῆς ἀνὰ τὸν δρόμον κατευθύνσεως εἰς Ν α ρ π ὀ ρ ν α πα ρ ε (;), ἐκείθεν κατ' εὐθείαν εἰς τὰ νερά Τ ο λ μ ἄ τ σ α, ἐντεῦθεν εἰς τὴν θάλασσαν, αὐτόθεν δὲ στρεφόμενα ὅπισω καταλήγουσιν εἰς τὸ βουβαλοστάσιον πάλιν τοῦ Μ ε χ μ ἔ τ Τ σ α ο ὕς· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ τὰ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων εὐρισκόμενα χειμᾶδια, θέρετρα καὶ ἀγροὶ ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ μετοχίου καὶ ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τ α π ἰ ο ν, ἀπαιτεῖ ἱεροδικαστικῶς, ἵνα ἐρωτηθῇ καὶ ἐξακριβωθῇ τὸ πρᾶγμα παρὰ τῶν προμηθεθέντων πληρεξουσίων. Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ ἀξιῶσει ταύτῃ ἐγένετο ἐφαρμογὴ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων πρὸς τὸ ἀνωτέρω τ α π ἰ ο ν, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν οἱ εἰρημένοι πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες, ἐξέθεσαν ὅτι ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῶν ρηθέντων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τοῦ ἐν λόγῳ μετοχίου, καὶ ὅτι, ὡς γνωρίζουσιν, αἱ διαληφθεῖσαι γαῖαι δυνάμει τ α π ἰ ο ν ἀνήκουσιν ἀνάκαθεν εἰς τοῦτο, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τὰς γαίας ταύτας.

Ὅθεν ἐξακριβωθείσης τοιοιτοτρόπως τῆς δηλώσεως τοῦ διαληφθέντος οἰκονόμου, ἐσημειώθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν.

Πάλιν ὁ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου μετοχίου οἰκονόμος Ἡσαΐας ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐγγράφου τούτου ὀνομαστῶν ἀναφερομένων πληρεξουσίων, ὅτι, συμφώνως πρὸς ἐν τ α π ἰ ο ν, ἐκδεδομένον ὑπὸ τοῦ β ο ε β ὀ δ α Μουσταφᾶ ἀγᾶ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐσφραγισμένον, ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δὲ διακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τετάρτου ἔτους χρονολογημένον, τὸ ἐν τῷ παραλιακῷ συνόρῳ τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου καὶ ἐν τῇ θέσει Μ ο ρ ὀ τ σ ε κείμενον ἔρημον καὶ παρημελημένον μικρὸν δ ἄ σ ος, περιοριζόμενον ὑπὸ ὀροθετικῆς γραμμῆς ἀρχιζούσης ἀπὸ τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ κειμένης καὶ ἐσφραγισμένης π ἔ τ ρ ας καὶ διηκούσης εἰς τὴν νέαν ὀροθετικὴν π ἔ τ ρ α ν, ἐκείθεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου, κειμένου πλησίον τοῦ Π α σ α λ ῆ, ἐντεῦθεν διὰ τῆς θέσεως λεγομένης Σ τ α μ α τ ἰ ο ν εἰς τὰ σύνορα Π ε τ ρ ὀ ν α, καὶ αὐτόθεν καταληγούσης εἰς τὴν θάλασσαν, κατεγράφη κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖ νὰ ἐρωτηθῇ καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει ταύτῃ ἐγένετο ἡ σχετικὴ ἐφαρμογή, ἠρωτήθησαν δὲ οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ὠμολόγησαν ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω συνοριακῆς γραμμῆς περιοριζόμενον ἔρημον καὶ ἐγκαταλελειμμένον δ ἄ σ ο ς προσητήθη εἰς τὸ διαληφθὲν μετόχιον καὶ δυνάμει τ α π ί ο υ κατεγράφη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀνωτέρω ὀνομασθέντος οἰκονόμου, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τὸν τόπον τοῦτον.

Ἔθεν ἐσημειώθη ἡ ὁμολογία αὕτη πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ Παπᾶ Διονύσιος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὀρει Μονῆς τοῦ Γρηγορίου ἐξηρητημένου Γρηγοριατικοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ ἀναφερθέντος β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν προμνησθέντων πληρεξουσίων, ὅτι τὸ τ α π ί ο ν τοῦ διαληφθέντος μετοχίου κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Ρ ω μ ι ῶ ν ἐκάη· ὅτι τὰ σύνορα αὐτοῦ, ἀρχίζοντα ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, διήκουσιν εἰς λόφον λεγόμενον ἰ σ τ α ν π ὀ λ τ ε π ε σ ἰ (=λόφος Κωνσταντινουπόλεως), ἐκεῖθεν δι' ἐξεχουσῶν ἀκρῶν ὄροσειρᾶς εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Τ σ ι ν α ρ λ ἦ κ (=πλατανών), ἐντεῦθεν εἰς τὸ μέρος ὅπου συναντῶνται δύο κοιλάδες, αὐτόθεν εἰς τὴν καλύβην τοῦ ἰ ε ρ ἔ ω ς (παπαζ κίουλουπεσί), ὁπόθεν δι' ἐξεχουσῶν ἀκρῶν βουνοσειρᾶς εἰς τὴν ἄ γ ρ ἰ α ν σ υ κ ἔ α ν, ἐκεῖθεν εἰς τὴν μεγάλην κ ο ι λ ἄ δ α, ἐντεῦθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Π α λ η ο υ ρ ἰ ο υ, αὐτόθεν δὲ διὰ τῆς ἀνά τὴν κοιλάδα κατευθύνσεως εἰς Π α ρ ἔ, ὁπόθεν ἀπὸ ράχως ὄρους εἰς τὴν Β ἄ λ τ α ν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τοῦ λόφου τοῦ Ἁ ρ ἄ π η (ἀράπ τε πε σ ἦ) καταλήγουσιν ἄλλιν εἰς τὸν λόφον τῆς Κωνσταντινουπόλεως (ἰ σ τ α ν π ὀ λ τ ε π ε σ ἰ): ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα εἶναι ἀνέκαθεν ἐξαρτήματα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου· ὅτι τὸ σχετικὸν τ α π ί ο ν ἐχάθη, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἀπαιτεῖ νὰ ἐρωτηθῇ τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων καὶ ἐξακριβωθῇ παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων.

Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω δηλώσει καὶ ἀξιώσει ἐρωτηθέντες οἱ πληρεξούσιοι, ὠμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν ἔκπαλαι εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν δι' αὐτοὺς τοὺς τόπους, οἱ δὲ πραγματογνώμονες τὰς αὐτὰς παρέσχον πληροφορίας.

Ἔθεν ἐσημειώθησαν ταῦτα ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τοῦ ζητήματος. Πάλιν ὁ τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου οἰκονόμος Παπᾶ Διονύσιος ἐξέθηκεν ἐν τῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν προμνησθέντων πληρεξουσίων, ὅτι ὁ ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Φ ὀ ὕ ρ κ α Παπᾶ Νικόλαος πρὸ δέκα ὀκτῶ ἐτῶν ἀπὸ τῆς κάτωθι χρονολογίας ἐπώλησε καὶ παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν ἀπέναντι γνωστοῦ τιμήματος τοὺς

οὓς κατεῖχε γνωστῶν ὀρίων ἐξ ἀγρούς, χωροῦντας τριακόντα τεσσάρων μοδίων σπόρον καὶ κειμένους εἰς τὰ σύνορα τοῦ εἰρημένου χωρίου, ὡς ἐπίσης ὀλίγας συκαμινέας καὶ συκέας, δύο περίπου στρεμμάτων ἀμπελῶνα, μίαν οἰκίαν καὶ ἓνα ἀχυρῶνα· ὅτι ταῦτα εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ ἐξουσίαν του δυνάμει τοῦ ὑπὸ τοῦ βοεβόδα Ὁμὲρ ἀγᾶ ἐκδεδομένου καὶ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πρώτου ἔτους χρονολογημένου τ α π ί ο υ, καὶ ὅτι ἐπιθυμῶ νά ἐρωτηθῆ καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων καὶ νά κοινοποιηθῆ ἐγγράφως.

Μετὰ τὴν δῆλωσιν ταύτην ἐξητάσθη ὁ ἀνωτέρω ἀναφερθεὶς τίτλος, καὶ ἐζητήθησαν σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τῶν πληρεξουσίων, οἵτινες ἐδήλωσαν ὅτι αἱ ἐν λόγῳ γαῖαι εὐρίσκονται δυνάμει τ α π ί ο υ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Παπᾶ Διονυσίου, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τὰς γαίας ταύτας.

Ἐφ' ᾧ ἡ δῆλωσις αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν.

Πάλιν ὁ διαληφθεὶς Παπᾶ Διονύσιος ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ἀνωτέρω ὀνομαστί ἀναφερθέντων πληρεξουσίων ὅτι, ἐπειδὴ ἠγόρασεν ἀντὶ γνωστοῦ τιμήματος δύο οἰκίας παρὰ τῶν χριστιανῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, κειμένας ἐν τῷ χωρίῳ Π α ζ α ρ ἄ κ ι α, ὡς ἐπίσης ὀλίγας συκαμινέας καὶ ἐλαιόδενδρα καὶ εἴκοσιν ἐπτὰ ἀγρούς, χωροῦντας διακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν μοδίων σπόρον, καὶ εὐρισκομένους ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ εἰρημένου χωρίου, καὶ ἐπειδὴ ταῦτα ἐξουσιάζει καὶ νέμεται δυνάμει τ ε σ σ ἄ ρ ω ν τ α π ί ω ν διαφόρου χρονολογίας, ἐξαιτεῖται νά ἐρωτηθῆ καὶ τοῦτο παρὰ τῶν μνησθέντων πληρεξουσίων.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω δῆλωσιν ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συνόρων καὶ ἠρωτήθησαν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες εἰς τὰς ἀποτεينوμένας πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις ὡμολόγησαν ὅτι ὁ διαληφθεὶς μοναχὸς ἀγοράσας τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας γαίας, οἰκίας καὶ ἀμπελῶνας, ἐξουσιάζει καὶ νέμεται αὐτὰ δυνάμει τ α π ί ω ν, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ ταῦτα.

Ὅθεν ἡ ὁμολογία αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τῆς υποθέσεως.

Ὁ Ἡσαΐας, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Μονῆς τῶν Ἰβήρων λεγομένης ἄλλως Κ α ρ α μ ἄ ν ἐξαρτωμένου μετοχίου Ἰβηριτικοῦ ἢ Κ α ρ α μ ἄ ν, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ μνησθέντος β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι δυνάμει ἐνὸς τ α π ί ο υ ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ Γ κ α ζ α ν φ ἔ ρ ἀγᾶ καὶ ἐνὸς Χ ο τ ζ ε τ ί ο υ¹, χρονολογημένων ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ πέμπτου ἔτους, τὰ σύνορα

1. Τουρκικὴ λέξις, σημαίνει ἱεροδικαστικὸν τίτλον ἰδιοκτησίας.

τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς ἐν τῇ μικρᾷ θαλάσσει κειμένης ἁ λ υ κ ῆ ς διήκουσιν εἰς τὸν μετὰ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Πα λ η ο υ ρ ί ο υ συνεχόμενον μέγαν λόφον, ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Παρασκευῆς, ἐντεῦθεν εἰς τὴν παλαιὰν β ρ υ σ ι ν, κειμένην ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ ἀποτόμου κατηφόρου εὐρισκομένου λειμῶνος ἄκρα· ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ διαληφθὲν μετόχιον· καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἀπαιτεῖ ἱεροδικαστικῶς νὰ ἐρωτηθῶσι περὶ τούτου οἱ εἰρημένοι πληρεξούσιοι καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ πρᾶγμα.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει ταύτῃ, γενομένης τῆς ἀπαιτουμένης ἐφαρμογῆς τῶν συνόρων, ἠρωτήθησαν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀποκρινόμενοι ἐδήλωσαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, καὶ ὅτι οἱ ἴδιοι δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ἐφ' ᾧ ἡ δῆλωσις αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα.

Ὁ Ὀνούφριος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου ἐξηρητημένου Ξηροποταμηνοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερθέντος β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐγγράφου τούτου ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι κατὰ τὴν τῶν Ρ ω μ ι ῶ ν ἐπανάστασιν ἀπωλέσθη τὸ τ α π ί ο ν τοῦ διαληφθέντος μετοχίου· ὅτι τὰ σύνορα αὐτοῦ ἀρχίζοντα ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ Παπᾶ Ἀ κ ὺ λ α διήκουσι δι' ἐξεχουσῶν ἀκρῶν ὄροσειρᾶς εἰς τὴν κοιλάδα καὶ διὰ τῆς ἀνά τὴν κοιλάδα κατευθύνσεως εἰς τὴν θέσιν Κ α μ ῆ λ α καὶ τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου τοῦ Ζωγράφου, ἐκεῖθεν δὲ πάλιν δι' ἐξεχουσῶν ἀκρῶν βουνοσειρᾶς καταλήγουσιν εἰς τὸν λόφον τοῦ Παπᾶ Ἀ κ ὺ λ α, ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων κείμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον, καὶ ἐπειδὴ τὸ σχετικὸν τ α π ί ο ν ἐχάθη, ἀπαιτεῖ ἱεροδικαστικῶς, ἵνα τὰ κατὰ τὴν δῆλωσιν αὐτοῦ σημειωθέντα σύνορα ἐρωτηθῶσι καὶ ἐξακριβωθῶσι παρὰ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων.

Κατὰ τὴν ἀξίωσιν ταύτην ἐρωτηθέντες οἱ πληρεξούσιοι ὠμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, καὶ ὅτι οἱ ἴδιοι δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ὅθεν ἡ ὁμολογία αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως. Ὁ οἰκονόμος πάλιν τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου μετοχίου Ὀνούφριος ἐδήλωσε παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν μνησθέντων πληρεξουσίων, ὅτι ὁ ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Β ἁ λ τ α ς Χατζῆ Γεώργιος, δυνάμει μὲν τοῦ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δια-

κοσιστοῦ ἐβδόμου ἔτους χρονολογημένου καὶ ὑπὸ τοῦ β ο ε β ό δ α Μουσταφᾶ ἀγᾶ ἐκδεδομένου καὶ ἐσφραγισμένου τ α π ί ο υ, ἐπώλησεν ἀντί γνωστοῦ τιμήματος εἰς αὐτόν, τυγχάνοντα οἰκονόμον τοῦ διαληφθέντος μετοχίου, τὸν ὄν κατεῖχεν ἀγρὸν χωρητικότητος πέντε περίπου μ ο υ ζ ο υ ρ ί ω ν (μοδίων) σπόρου, κείμενον ἄνωθεν τοῦ καλογερικοῦ ἀγροκτήματος, τοῦ γειννιάζοντος εἰς τὸ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κείμενον Ζωγραφίτικον μετόχιον, προσέτι δὲ ἓνα καλυβότοπον καὶ τοὺς εἰς αὐτὸν ὑποκειμένους καὶ καλλιεργουμένους ἀγρούς, χωροῦντας διακοσίων περίπου μοδίων σπόρον καὶ περιοριζομένους ὑπὸ ὀροθετικῆς γραμμῆς ἀρχιζούσης ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Παλαιοχωρίου καὶ διηκούσης εἰς τὸν ἄλμυρὸν ρ ύ α κ α¹ ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου τοῦ Ζωγράφου καὶ καταληγούσης εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ξηροποταμινοῦ μετοχίου· δυνάμει δὲ τοῦ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιστοῦ εικοστοῦ τρίτου ἔτους χρονολογημένου καὶ ὑπὸ τοῦ β ο ε β ό δ α Ἰακώβου Χαμηδῆ ἀγᾶ ἐκδοθέντος τ α π ί ο υ δέκα ἕξ ἀγρούς χωρητικότητος ἑβδομήκοντα τεσσάρων περίπου μοδίων καὶ ὅλον ἐν γένει τὸ ἀνωτέρω ἀγρόκτημα· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἀνωτέρω γαῖαι καὶ ἀγρόκτημα δυνάμει τ α π ί ω ν εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν του, ἀπαιτεῖ, ἵνα τὸ ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον ἐρωτήσῃ καὶ ἐξακριβώσῃ τὸ πρᾶγμα παρὰ τῶν εἰρημένων πραγματοποιωμένων.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ ἀπαιτήσει ταύτῃ ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συνόρων πρὸς τὰ σχετικὰ τ α π ί α, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀποκριθέντες ὁμολόγησαν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ διαληφθεὶς Γ ε ω ρ γ ά κ η ς τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κατεχομένης γαίας ἐπώλησε καὶ παρεχώρησεν εἰς τὸν ρηθέντα οἰκονόμον, καὶ ἐπειδὴ αἱ γαῖαι αὗται δυνάμει τ α π ί ω ν εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν τούτου, δὲν ἔχουσιν ἔνστασιν καὶ διαφορὰν διὰ τὸ προκείμενον μετόχιον, οὔτε διὰ τὰς γαίας αὐτοῦ.

Ὅθεν ἡ ὁμολογία αὐτῶν ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διασάφισιν τοῦ ζητήματος.

Ὁ Ἡσαΐας, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Μονῆς τοῦ Ζωγράφου ἐξηρητημένου Ζωγραφίτικου μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προσώπων συγκροτηθέντι ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου β ο ε β ό δ α καὶ τοῦ κλητήρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ὀνομασθέντων πληρεξουσίων, ὅτι οἱ τίτλοι τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀπωλέσθησαν, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα, τὰ περιοριζόμενα ὑπὸ συνοριακῆς γραμμῆς ἀρχιζούσης ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Π α ζ α ρ ά κ ι α καὶ διηκούσης εἰς τὰ σύνορα τῶν

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον τοῦ ζαῦ ντερέ.

μετοχίων τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας καὶ τοῦ Κουτλουμουσίου, ἐντεῦθεν δὲ καταληγούσης εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ξηροποταμηνοῦ μετοχίου, ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου, ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ ἱεροδικαστικοῦ συμβουλίου ἴνα, τῆς συνοριακῆς ταύτης γραμμῆς σημειωθείσης κατὰ τὴν δήλωσίν του, ἐρωτηθῆ καὶ ἐξακριβωθῆ τὸ πρᾶγμα παρὰ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ αἰτήσει ταύτῃ ἐξητήθησαν σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τῶν πληρεξουσίων, οἵτινες ἀποκριθέντες εἰς τὰς γενομένας πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις ἐδήλωσαν καὶ ὡμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσι καὶ ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ προκειμένου μετοχίου, καὶ ὅτι αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἔνστασιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ὅθεν ἡ ὁμολογία αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τοῦ πράγματος.

Ὁ Ἡσαΐας, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μονῆς τοῦ Φιλοθέου ἐξηρημένου Φιλοθεϊτικοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ὡς ἄνω συγκροτηθέντι ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν διαληφθέντων πληρεξουσίων ὅτι οἱ τίτλοι τοῦ εἰρημένου μετοχίου ἀπωλέσθησαν, ὅτι περιορίζεται τοῦτο ὑπὸ συνοριακῆς γραμμῆς, ἀρχιζούσης ἀπὸ τοῦ παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς κειμένου λιθίνου ὀροσήμου καὶ διηκούσης εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Παζαράκια, ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ρωσικοῦ μετοχίου, ἐντεῦθεν δὲ καταληγούσης εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Βάλτας, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἐντὸς τῆς συνοριακῆς ταύτης γραμμῆς ὑπάρχουσαι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν ἀνάκαθεν εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον, ἐξαιτεῖται νὰ σημειωθῆ ἡ δήλωσίς του καὶ ἐρωτηθῆ καὶ ἐξακριβωθῆ τὸ πρᾶγμα παρὰ τῶν διαληφθέντων πληρεξουσίων.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ ἀξιώσει ταύτῃ οἱ πληρεξούσιοι ἐρωτηθέντες ἀπήνητησαν καὶ ὡμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἀνάκαθεν ἐκ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν καὶ διαφορὰν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ἐφ' ᾧ ἐσημειώθη ἡ ὁμολογία αὐτῶν ἐνταῦθα.

Ὁ ἀνωτέρω ἀναφερθεὶς Ἡσαΐας, πληρεξούσιος ὢν τοῦ οἰκονόμου τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου ἐξαρτωμένου Κουτλουμουσιανοῦ μετοχίου, ἐξέθεσεν ἐν τῷ ὡς ἄνω ἐπὶ τόπου συγκροτηθέντι ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ, κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων καὶ τοῦ μνησθέντος βοεβόδα καὶ τοῦ κλητῆρος, ὅτι τὰ τὰ πία τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου ἀπωλέσθησαν, καὶ

ὅτι, ἐπειδὴ αἱ γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα, τὰ περιοριζόμενα ἀφ' ἐνός ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Παζαράκια, ἀπὸ τοῦ τρίτου μέρους ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τοῦ Γρηγορίου, καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους ὑπὸ τῶν συνόρων τοῦ Μετοχίου τοῦ Ζωγράφου, ἀνήκουσιν ἀνέκαθεν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μετόχιον, οἱ δὲ σχετικοὶ τίτλοι αὐτῶν δὲν ὑπάρχουσι συνεπεῖα ἀπωλείας, ἐξαιτεῖται νὰ ἐρωτηθῶσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἱ πληρεξούσιοι καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ πρᾶγμα.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ταύτῃ οἱ πληρεξούσιοι ἐρωτηθέντες ἐδήλωσαν ὅτι οἱ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων συνόρων κείμενοι τόποι ἀνήκουσιν ἔκπαλαι εἰς τὸ διαληφθὲν μετόχιον, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν διὰ τὰ μέρη ταῦτα.

Πάλιν ὁ διαληφθεὶς μοναχὸς ἐδήλωσεν ἐν τῷ συμβουλίῳ παρόντων τῶν ἀνωτέρω πληρεξουσίων, ὅτι ἡ χριστιανὴ Ἀγγελικὴ, κάτοικος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ εὐρισκομένου χωρίου Καψοχώρα, ἐπώλησεν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ χιλιοστὸν διακοσιοστὸν εἰκοστὸν ἔτος μίαν ἰδιόκτητον οἰκίαν τῆς, κειμένην ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀναφερομένῳ χωρίῳ, προσέτι δὲ ὀλίγα τινὰ δένδρα, ἕνα ἀμπελῶνα καὶ τέσσαρας ἄγρους χωρητικότητος δέκα μοδίων, καὶ ὅτι, δυνάμει τοῦ σχετικοῦ τ α π ἰ ο υ, ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην β ο ε β ὀ δ α χρηματίσαντος Ὁμὲρ ἀγᾶ, ἐξουσιάζει καὶ νέμαται αὐτά, καὶ ὅτι, ἐξαιτεῖται, ἵνα καὶ περὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν τούτων ἐρωτηθῶσιν οἱ εἰρημένοι πληρεξούσιοι.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ταύτῃ ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων πρὸς τὸ σχετικὸν τ α π ἰ ο υ, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες εἰς τὰς ἀποτεינוμένας πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις ἐδήλωσαν ὅτι τοῦ διαληφθέντος οἰκονόμου ἀγοράσαντος παρὰ τῆς προμνησθείσης γυναικὸς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος οἰκίαν, δένδρα, ἀμπελῶνα καὶ ἄγρους καὶ ἐξουσιάζοντος αὐτὰ δυνάμει τ α π ἰ ο υ, δὲν ἔχουσιν αὐτοὶ ἕνστασιν καὶ διαφορὰν διὰ τὰ κτήματα ταῦτα.

Ἐφ' ᾧ ἐσημειώθη ἡ δῆλωσις αὕτη ἐνταῦθα.

Ὁ Παρθένιος, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μονῆς τῶν Ρώσων ἐξηρητημένου Ρωσικοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ὡς ἄνω ἐπὶ τόπου συγκροτηθέντι ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ, παρουσίᾳ τοῦ προμνησθέντος β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐγγράφου τούτου ὀνομαστί ἀναφερθέντων πληρεξουσίων, ὅτι, συνωδᾶ τῷ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ πέμπτου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Γ κ α ζ α ν φ ἔ ρ ἀγᾶ ἐκδομένῳ τ α π ἰ φ, τὰ σύνορα τοῦ διαληφθέντος μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ κρη-

μῶν ῥέοντος ὕδατος διήκουσι διὰ τῶν συνόρων τῆς Κ α λ ὕ β α ς εἰς τὸν ἐν ἀποτόμῳ κατηφόρῳ κείμενον λ ὀ φ ο ν, ἐκεῖθεν εἰς τὸν ἄ λ ω ν ὀ τ ο π ο ν τοῦ Κ α ρ α λ ῆ, ἐντεῦθεν δὲ διὰ τῆς κατευθύνσεως τῆς μετὰ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τοῦ Φιλοθέου συνεχομένης κοιλάδος καταλήγουσιν εἰς τὴν ἐπάνω ἁ κ ρ ῶ ρ ε ι α ν' καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ἐντὸς τῶν συνόρων τούτων εὐρισκόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ προκείμενον μετόχιον καὶ ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει ταπίου (τίτλου ἰδιοκτησίας), ἐξαιτεῖται, ἵνα τὸ πρᾶγμα ἐρωτηθῆ παρὰ τῶν πληρεξουσίων καὶ διασαφηνοσθῆ καταλλήλως.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ αἰτήσῃ ταύτῃ ἐγένετο κατὰ πρῶτον ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων συνόρων πρὸς τὸ διαληφθὲν τ α π ῖ ο ν, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ὡμολόγησαν ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μετοχίου, καὶ δυνάμει τ α π ῖ ο ν ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ, δὲν ἔχουσιν αὐτοὶ σχέσιν καὶ ἀξίωσιν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ἐφ' ᾧ ἡ ὁμολογία αὕτη ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τοῦ ζητήματος.

Πάλιν ὁ ἀνωτέρω ὀνομαστί ἀναφερθεὶς οἰκονόμος κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων δημογερότων ἐξέθεσεν ὅτι ὁ Παπᾶ Ἄνθιμος, ἰδιοκτήτης ὢν τοῦ παρὰ τὸ χωρίον Σουλινᾶ κειμένου καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Παπᾶ Ἄνθιμος τ σ ι φ λ ι γ ῖ (μετόχιον τοῦ Παπᾶ Ἄνθιμου) γνωριζομένου ἀγκροτήματος, ἐπώλησε καὶ παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν ἀπέναντι γνωστοῦ τιμήματος τὸν τόπον τοῦ ἀγροκτήματος τούτου, προσέτι δὲ ἓνα ἀχυρῶνα, ἓνα ἀμπελῶνα ἐκτάσεως ἐνὸς στρέμματος, ἓνα ὑδρόμυλον μετὰ τοῦ περὶ αὐτὸν μικροῦ χώρου καὶ ἓνα ἀγρὸν χωρητικότητος πενήτηκοντα πέντε μ ο υ ζ ο υ ρ ῖ ω ν (μοδίων) σπόρου, καὶ ὅτι δυνάμει δύο σχετικῶν τ α π ῖ ω ν καὶ ἐνὸς χοτζετίου (=ἱεροδικαστικῶν τίτλου ἰδιοκτησίας) ἐξουσιάζει τοὺς τόπους τούτους.

Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω ἐκθέσει ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συνόρων πρὸς τοὺς ἀναφερθέντας τίτλους, ἀκολούθως δὲ ἠρωτήθησαν σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἱ ἀνωτέρω πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ἐδήλωσαν ὅτι τὸ διαληφθὲν μετόχιον, γαῖαι καὶ ὑδρόμυλος ἀνήκουσιν εἰς τὸν εἰρημένον οἰκονόμον, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίωσιν διὰ τοὺς τόπους τούτους.

Ἄθεν ἡ δῆλωσις αὐτῶν ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διασάφησιν τοῦ ζητήματος.

Ὁ Παπᾶ Ἄνανίας, οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὀρει Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐξηρητημένου Ἁγιοπαυλιτικοῦ μετοχίου, ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἱεροδικαστικῷ συμβουλίῳ, παρουσίᾳ

τοῦ μνησθέντος β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων, ὅτι, συνωδᾷ τῷ ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δευτέρου ἔτους χρονολογημένῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Γ κ α ζ α ν φ ἔ ρ ἀγᾶ ἐκδεδομένῳ τίτλῳ ἰδιοκτησίας, τὰ σύνορα τοῦ ἀνωτέρω μετοχίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῆς μικρᾶς θ α λ ἄ σ σ η ς διήκουσι διὰ τῆς ἀνά τὴν ὁδὸν κατευθύνσεως εἰς τὴν σ φ α ἰ ρ ο ε ἰ δ ἦ π ἔ τ ρ α ν (γ ἰ ο υ μ ρ ο ὐ τ ἄ ς), κειμένην εἰς τὴν δεξιάν πλευράν τῆς ὁδοῦ, ἐκεῖθεν εἰς τὸ κυανοῦν μ ἄ ρ μ α ρ ο ν, ἐντεῦθεν δὲ καταλήγουσι πάλιν εἰς τὴν μικρὰν θ ἄ λ α σ σ α ν, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν συνόρων τούτων περιβαλλόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ μετόχιον, ἐξαιτεῖται νὰ ἐρωτηθῶσι περὶ τούτου οἱ ἀνωτέρω πληρεξούσιοι καὶ νὰ διασαφηνισθῇ τὸ πρᾶγμα.

Ἐπὶ τῇ δηλώσει καὶ αἰτήσει ταύτῃ ἐγένετο ἡ εφαρμογὴ τῶν ἀναφερθέντων συνόρων πρὸς τὸ σχετικὸν τ α π ἰ ο ν, κατόπιν δὲ ἠρωτήθησαν σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἱ πληρεξούσιοι, οἵτινες ἀπαντήσαντες ὡμολόγησαν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χειμᾶδια καὶ θέρετρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ προκείμενον μετόχιον καὶ ἐξουσιάζονται ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τ α π ἰ ο ν, καὶ ὅτι οἱ ἴδιοι δὲν ἔχουσι διαφορὰν καὶ ἀξίωσιν διὰ τὰς ἐν λόγῳ γαίας, χειμᾶδια καὶ θέρετρα.

Ὅθεν ἡ ὁμολογία αὐτῶν ἐσημειώθη ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ ἕτερος δὲ μοναχὸς τοῦ ἀνωτέρου ἀναφερομένου μετοχίου Ἀκάκιος ἐδήλωσεν ἐν τῷ συμβουλίῳ παρουσίᾳ τοῦ μνησθέντος β ο ε β ὀ δ α καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων, ὅτι πρὸ δέκα ὀκτῶ ἐτῶν ἀπὸ τῆς κάτωθι χρονολογίας ἐμέτρησε δώδεκα χιλιάδας γρόσια εἰς ἑννέα φόρου ὑποτελεῖς Ὀθωμανοῦς ὑπηκόους, κατοίκους τοῦ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κειμένου χωρίου Κρομμυδίου, καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀπέναντι τοῦ ποσοῦ τούτου παρεχώρησαν καὶ ἐπώλησαν εἰς αὐτόν, διὰ τὸ διαληφθὲν μετόχιον, τὰ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ εὑρισκόμενα κτήρια, ζῶα, γαίας καὶ τὰ ἐκ τῶν χειμαδίων καὶ θερέτρων μερίδια αὐτῶν· ὅτι, ἂν καὶ ἔχουσιν οἱ Ἁγιοπαυλίται περὶ τῆς ἀγοραπωλησίας ταύτης τ α π ἰ α, ἐπειδὴ ὁμοῦς τὰ τ α π ἰ α ταῦτα εὑρίσκονται εἰς χεῖρας ἄλλου μοναχοῦ διαμένοντος ἐν Βλαχίᾳ, καὶ ἐπειδὴ τὸ ρηθὲν χωρίον περιορίζεται ὑπὸ τῶν κάτωθι ἀναφερομένων συνόρων καὶ εὑρίσκειται δυνάμει τ α π ἰ ω ν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, ἐξαιτεῖται νὰ καταγραφῇ ἡ δήλωσίς του καὶ νὰ ἐρωτηθῇ καὶ ἐξακριβωθῇ τὸ πρᾶγμα παρὰ τῶν εἰρημένων πληρεξουσίων.

Κατὰ δὲ τὴν δήλωσιν τοῦ ἀνωτέρω μοναχοῦ τὰ σύνορα τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου ἀρχίζοντα ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ μετοχίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας διήκουσιν εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Π α π ἄ Κ α λ λ ἰ ν ἰ κ ο ν, ἐντεῦθεν δὲ εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν, αὐτόθεν εἰς τὴν κοιλάδα Κούψα, ὁπόθεν εἰς τὴν

θέσιν Κερμενλίκ, ἐντεῦθεν εἰς τὴν παρὰ τὴν ὄχθην τῆς θαλάσσης βρύσιν, ἐντεῦθεν εἰς τὸ παλαιὸν Νεκροταφεῖον, αὐτόθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου τῆς Λαύρας, ἐντεῦθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Χελανδαρινοῦ μετοχίου, αὐτόθεν εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Μπαμπίλα, ὀπόθεν εἰς τὴν κυανῆν ὀροθετικὴν πέτραν, ἐκεῖθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Καρακαλλινοῦ μετοχίου, ἐντεῦθεν δὲ καταλήγουσιν εἰς τὰ σύνορα τοῦ μετοχίου λεγομένου Παπᾶ Ἐστᾶθίου.

Ὅθεν σημειοῦται ἐνταῦθα πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω συνόρων περιοριζόμεναι γαῖαι, χεϊμάδια καὶ θέρετρα ἠγοράσθησαν παρὰ τῶν προμνησθέντων ὑποφόρων Ὀθωμανῶν ὑψηκῶν καὶ εὐρίσκονται εἰσέτι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν διαληφθέντων καλογήρων.

Ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην παράγραφον, ὁ διαληφθεὶς Ἀκάκιος εἶχε δηλώσει ὅτι ὁ τὰ ταπία τῶν ἀνωτέρω γαιῶν ἔχων μοναχὸς Διονύσιος εὐρίσκεται εἰς τὴν Βλαχίαν, ἀλλ' ἐπιστρέψαντος τούτου ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἀκάκιος καὶ ὁ ἐπίτροπος Θεόφιλος λαβόντες παρ' αὐτοῦ τὰ ἐν λόγῳ ταπία προσήγαγον εἰς τὸ ἱεροδικαστικὸν συμβούλιον.

Ὅθεν, παρατηρηθέντων οὕτω τῶν ταπίων τούτων, ἐγνώσθη ὅτι οἱ ἐννεὰ φόρου ὑποτελεῖς κάτοικοι τοῦ χωρίου Κρομμυδίου ὄντες ἰδιοκτητῆται αὐτοῦ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν διακοσιοστὸν εἰκοστὸν ἔννατον ἔτος ἐπώλησαν καὶ παρεχώρησαν εἰς τὸν προμνησθέντα Ἀκάκιον ἀντὶ τιμήματος δώδεκα χιλιάδων γροσίων τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χωρίον, τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα κτήρια καὶ ζῶα μετὰ τῶν ἐκ γνοστών στρεμμάτων ἀγρῶν, χεϊμαδίων καὶ θέρετρων ὅτι τὰ προφορικῶς ἐκτεθέντα καὶ ἐν τῷ σχετικῷ ἐπικεκυρωμένῳ χροτίζετιφ ἀναφερόμενα ὀροθέσια συμφωνοῦσι πρὸς τὸ ταπίον, τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην βεβεβόδα τῆς Κασσάνδρας Ὁμὲρ ἀγᾶ.

Ἐφ' ᾧ, καὶ τῶν πραγματοποιημένων τὰς αὐτὰς παρασχόντων πληροφορίας, ἐσημειώθησαν τὰ ἀνωτέρω ἐνταῦθα πρὸς διασάφισιν τῆς ὑποθέσεως.

Τῇ 25ῃ Ζιλκαντὲ (ἐνδεκάτου ἀραβικοῦ μηνὸς) τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους 1250 (=1835 καθ' ἡμᾶς).

(Τ.Σ.) δυσανάγνωστος.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ Μουλλᾶ τῆς Θεσσαλονίκης

Σουαρα - ζαντὲ Ἀπδουλλᾶχ Σακίρ

(Τ.Σ.) Ἀπδουλλᾶχ.

Ἐπειδὴ προλαβόντως τινὲς ἐκ τῶν μὴ μουσουλμάνων Ὀθωμανῶν ὑψηκῶν εἶχον ἀφιερῶσαι καὶ προσφέρει, κατὰ τὴν δοξασίαν των, ἀγροὺς εἰς τὰ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ κείμενα μετόχια, τὸ πρᾶγμα ἐξητάσθη κατὰ τὴν

διεξαγωγήν κτηματικῆς καταγραφῆς· ἀποδειχθέντος δὲ τότε οἱ ἐν λόγῳ ἀγροὶ μείναντες ἀδέσποτοι (μ α χ λ ο ὺ λ) ἀνήκουσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐ β κ α φ ί ω ν, διὰ μέσου τοῦ ρηθέντος β ο ε β ό δ α παρεχωρήθησαν ἀντί γνωστοῦ τιμήματος εἰς τὸν μοναχὸν οἰκονόμον ἐκάστου μετοχίου εἰς ὃ εἶχον ἀφιερῶθῃ, καὶ ἐξεδόθησαν ἐκ νέου τὰ σχετικὰ τῶν ἀγρῶν τούτων τ α π ί α (= παραχωρητήρια).

Ὁ παρῶν πίναξ διαλαμβάνει περὶ τῶν τοιούτων ἀγρῶν.

Ἐγγράφη κατὰ τὴν ἀναφερθεῖσαν χρονολογίαν.

Ὁ εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Π ι ν ά κ α κείμενος καὶ εἰς τὸ Σταυρονησιανὸν μετόχιον ἀφιερωμένος τεσσάρων μ ο υ ζ ο υ ρ ί ω ν (μ ο δ ί ω ν) ἀγρὸς παρεχωρήθη εἰς τὸν μοναχὸν τοῦ μετοχίου τούτου Ἀμβρόσιον ἀντί γροσίων 30,50 (τριάκοντα καὶ ἡμίσεος).

Ὁ εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Β ι λ α ρ á κείμενος καὶ εἰς τὸ προμνησθὲν μετόχιον ἀφιερωμένος δέκα μοδίων ἀγρὸς παρεχωρήθη εἰς τὸν διαληφθέντα μοναχὸν ἀντί γροσίων 77,50 (ἑβδομήκοντα ἑπτὰ καὶ ἡμίσεος).

Πάλιν οἱ εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Π ι ν ά κ α κείμενοι καὶ εἰς τὸ εἰρημένον μετόχιον ἀφιερωμένοι πέντε ἀγροὶ ἐκτάσεως τεσσαράκοντα δύο καὶ ἡμίσεος μοδίων παρεχωρήθησαν εἰς τὸν αὐτὸν μοναχὸν ἀντί γροσίων 329 (τριακοσίων εἴκοσιν ἑννέα).

Ὁ εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Βάλτας κείμενος καὶ εἰς τὸ μετόχιον Ἀ ζ ά π ι κ ο ν προσφερθεὶς δέκα μοδίων ἀγρὸς παρεχωρήθη εἰς τὸν μοναχὸν τοῦ μετοχίου τούτου Παπᾶ Διονύσιον ἀντί γροσίων 77,50 (ἑβδομήκοντα ἑπτὰ καὶ ἡμίσεος).

Ὁ ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ χωρίου Κ α λ ά ν δ ρ α κείμενος καὶ εἰς τὸ Ἰβηρίτικον μετόχιον ἀφιερωμένος εἴκοσι πέντε μοδίων σπόρου χωρητικότητος ἀγρὸς παρεχωρήθη εἰς τὸν μοναχὸν τοῦ μετοχίου τούτου Ἡσαΐαν ἀντί γροσίων 193,50 (ἑκατὸν ἑννεήκοντα τριῶν καὶ ἡμίσεος).

Οἱ εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Παληουρίου κείμενοι καὶ εἰς τὸ Γρηγοριατικὸν μετόχιον δεδωρημένοι δέκα τρεῖς ἀγροὶ χωρητικότητος δέκα ἑννέα μοδίων σπόρου παρεχωρήθησαν εἰς τὸν μοναχὸν τοῦ μετοχίου τούτου Παπᾶ Διονύσιον ἀντί γροσίων 147 καὶ 10 παράδων (ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑπτὰ γροσίων καὶ δέκα παράδων). Οἱ εἰς τὰ σύνορα τοῦ χωρίου Σουλινᾶ κείμενοι καὶ εἰς τὸ Ρωσικὸν μετόχιον ἀφιερωμένοι ἑννέα ἀγροὶ χωρητικότητος τριάκοντα ὀκτῶ καὶ ἡμίσεος μοδίων σπόρου παρεχωρήθησαν εἰς τὸν μοναχὸν τοῦ μετοχίου τούτου Παρθένιον ἀντί γροσίων 294,50 (διακοσίων ἑννεήκοντα τεσσάρων καὶ ἡμίσεος).

Ἐν ὄλφ ἀντίτιμον 1.150 γροσίων.

Ἄγροὶ χωρητικότητος 148,50 μοδίων σπόρου.

Μόνον ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτῶ καὶ ἡμίσεος μοδίων ἀγροὶ παρεχω-

ρήθησαν εἰς τὰ ἀνωτέρω μετόχια ἀντὶ χιλίων ἑκατὸν πενήτηντα γροσίων, τὸ δὲ ἀντίτιμον τοῦτο παρεδόθη εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀναφερόμενον β ο ε β ό δ α ν.

Ἐφ' ᾧ ἐσημειώθησαν ταῦτα πρὸς διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως.

(Τ.Σ.) Ἀ π δ ο υ λ λ ά χ.

Θεσσαλονίκη, ἐθεωρήθη ἀντίγραφον πρωτοκολληθέν.

Τῇ δηλώσει καὶ πληροφορίᾳ ἀπάντων τῶν πραγματογνωμόνων, ἀποδειχθέντος καὶ γνωσθέντος ἀφ' ἐνός ὅτι οἱ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ ἀναφερόμενοι καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μονῶν ἐξαρτώμενοι μοναχοὶ ἐξουσιάζουσι καὶ νέμονται τὰ χειμάδια, θέρετρα, ἀγροὺς καὶ ἄλλας ὑπὸ γνωστῶν ὀρίων περιοριζόμενας γαίας, ἅτινα περιέχουσι τὰ ἐν τῇ χερσονήσῳ Κ α σ σ ά ν δ ρ α ς κείμενα καὶ ἐν τριάκοντα ὡς ἄνω παραγράφοις περιγραφόμενα μετόχια, ἀφ' ἐτέρου δὲ καταστάντος καταδήλου καὶ βεβαίου ὅτι δὲν δικαιούται ξένος νὰ ἐπέμβῃ εἰς τοὺς τόπους τούτους, κατεχωρίσθη καὶ ὑπεσημειώθη τὸ πρᾶγμα ἐνταῦθα πρὸς ἐπεξηγήσιν καὶ διασάφησιν, ἵνα δηλαδὴ συνφδᾷ τῷ εἰς χεῖρας τῶν Ἀγιορειτῶν εὐρισκομένῳ μεγακλεεῖ φερμανίῳ, μηδεὶς ἐξ ἡμῶν ἢ τῶν ξένων ἢ τῶν ἀξιοματικῶν ἀναμειγνύηται εἰς ἀπάσας τὰς β α κ ο υ φ ι κ ά ς γαίας, χειμάδια καὶ θέρετρα, τὰ καλλιεργούμενα πρὸς ὄφελος τῶν διαληφθέντων μετοχίων ὑπὸ τῶν μοναχῶν, τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τῶν εἰς ἄς προσήρτηνται τὰ κτήματα ταῦτα μονῶν.

Τῇ 5ῃ Δ ζ ε μ α ζ ι ο ὑ λ ά χ ἡ ρ (ἕκτου ἀραβικοῦ μηνός) τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους 1251 (1836 καθ' ἡμᾶς).

Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐβκαφίων Θεσσαλονίκης

Ὁ μεταφραστὴς Ἰωάννης Π. Παναγιωτίδης.

Δ'

Μ ο ν ό γ ρ α μ μ α

τοῦ Σουλτάνου Ἀπδοῦλ - Μετζιτ Χάν

Ἐξοχε καὶ μεγάτιμε μ ο υ σ ί ρ η καὶ β ε ζ ύ ρ η Μου Ὁ μ ἐ ρ Π α σ ᾶ, ὁ τὸν καζᾶν Θεσσαλονίκης διοικῶν καὶ τὰς κοινὰς ὑποθέσεις τακτοποιῶν, ὁ τὰ τῆς πολιτείας διὰ διαπεραστικοῦ νοῦ διευθύνων καὶ τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις τῶν ἀνθρώπων δι' εὐστόχου κρίσεως διεκπεραιῶν, ὁ τὴν βάσιν τοῦ κράτους καὶ τῆς εὐτυχίας παγίων καὶ τὰ θεμέλια τῆς εὐδαιμονίας καὶ τοῦ μεγαλείου στερεῶν καὶ ὑπὸ πολλῶν χαρίτων τοῦ ὑψίστου Β α σ ι λ έ ω ς¹ περιεστοιχισμένος, νὰ διαιωρίζῃ ὁ Ὑψιστος τὴν τιμὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον σου.

1. Ἐννοεῖ τὸν θεόν, τὸν Ἀλλάχ.

Ἐνώτατε δὲ τῶν κριτῶν τῶν μουσουλμάνων, κάλλιστε τῶν διοικητῶν τῶν μονοθεϊστῶν, μεταλλεῖον ἀρετῆς καὶ γνώσεως, σηματοφορε¹ τοῦ ἱεροῦ νόμου καὶ τῆς θρησκείας, κληρονόμο τῶν ἐπιστημῶν, τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Θεοῦ, πανάξιε τῆς μεγάλης εὐσπλαγγνίας τοῦ βοηθοῦ βασιλέως, σοφολογιώτατε Μεβλανᾶ, Ἰεροδικαστὰ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀξιεθῆτωσαν τὰ προσόντα σου.

Καύχημα τῶν εὐγενῶν καὶ τῶν ἐνδόξων, πανάξιε τῆς μεγάλης εὐσπλαγγνίας τοῦ αἰωνίου Βασιλέως, ὁ δι' ἐξόχων χαρισμάτων πεπρωκισμένος καὶ εἰς τοὺς διακεκριμένους γραμματεῖς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου Διβανίου συγκαταριθμούμενος, μουχασίλης τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς Μαχμούτ Ἐτχέμ, ἀξιεθῆτω ἡ δόξα σου.

Σέμνωμα δὲ τῶν εὐγενῶν καὶ τῶν ἐνδόξων, ὁ τὸν βαθμὸν τοῦ Καπουτζή-πασῆ τῆς ὑψηλῆς Μου Αὐλῆς ἔχων καὶ προλαβόντως βοεβόδας τοῦ Ἁγίου Ὁρους χρηματίσας, ὁ τελευταῖος ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς διοίκησιν λέγω τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὁρους μὲ τὸν τίτλον μουχασίλης ὑπάλληλος διορισθεὶς Μεχμέτ, εἴη διαρκὲς τὸ κλέος σου.

Ἄγλαίσματα τῶν ὁμοβαθμίων καὶ τῶν ἴσων, μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς χώρας, ἀξιεθῆτω ἡ ἀξία ὑμῶν.

Ἄμα φθάση τὸ ὑψηλὸν Αὐτοκρατορικὸν Μου φερμάνιον, ἔστω ὑμῖν γνωστὸν ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὁρους σύγκεινται ἐκ τῶν μοναχῶν καὶ ἱερέων, ἐνδαιτωμένων εἰς τινὰς μονάς, καὶ ὅτι ἂν καὶ πληρῶνουν οὗτοι μόνον κεφαλικὸν φόρον, ἐπειδὴ εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς γαίας τῆς εἰρημένης χερσονήσου παράγεται ἀρκετὸν ποσὸν λεπτοκαρῶν, δαμασκῆνων, ἐλαίων καὶ ξυλίας, διὰ ταῦτα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Θεσσαλονίκης ἀνήγγειλε ταύτην τὴν φορὰν διὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεώς του ὅτι καθὼς εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κράτους ἐνηργήθησαν μεταρρυθμίσεις, οὕτω καὶ εἰς τὴν διαληφθεῖσαν χερσονήσον καταγραφέντων, ἐκτὸς τοῦ ὑπάρχοντος ἐκεῖ πληθυσμοῦ, τῶν δένδρων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ὠφελιμάτων, δέον νὰ μεταρρυθμισθῶσι καὶ τακτοποιηθῶσιν οἱ ἀπαιτούμενοι φόροι καὶ αἱ ἄλλαι ὑποθέσεις τῶν Ἁγιορειτῶν μοναχῶν. Ἐπὶ τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἀνατρεξάντων τῶν ἀρμοδίων κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ κτηματολογίου, καὶ μελετηθέντος τοῦ ζητήματος ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐγνώσθη ὅτι πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ εὐεργετικοῦ συστήματος τῶν ἀγαθῶν μεταρρυθμίσεων² ἡ εἰρημένη χερσονήσος διωκεῖτο ὑφ' ἐνὸς ἀνεξαρτήτου βοεβόδα, διοριζομένου ἐκ μέρους τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου Νομισματοκοπέιου, ὅτι οἱ εἰς τὰς ὑπαρχού-

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, *σερνάτ*.

2. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, *τανζιμάτ χαϊριγιέ*.

σας δέκα ἑννέα μονάς ἐγκατεστημένοι μοναχοὶ καὶ ἱερεῖς, συντηρούμενοι δι' ἐλεημοσυνῶν¹ καὶ εὐχῶν καὶ διὰ τῶν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἀνηκουσῶν προσόδων, προερχομένων ἐκ τῶν εἰς τὰ μετόχια αὐτῶν παραγομένων γεννημάτων, κατέβαλλον εἰς τὸ ἰδιαιτέρον Αὐτοκρατορικὸν Μου ταμεῖον καθ' ἕκαστον ἔτος, ἐκτὸς τοῦ ἐπιβαλλομένου νομίμου κεφαλικοῦ φόρου αὐτῶν, σὺν τῇ γενομένη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς προσθήκῃ, τεσσαράκοντα μίαν χιλιάδας διακόσια ἐξήκοντα τρία γρόσια ἀπέναντι τῶν προϊόντων τῶν εἰς τὴν κατοχὴν καὶ ἐξουσίαν αὐτῶν εὕρισκομένων ἀμπελώνων, κήπων καὶ καρποφόρων δένδρων, τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν μετοχιῶν καὶ τῆς ἀσυδοσίας αὐτῶν, καὶ ἀντισταθμίσεως τοῦ πρὸς ἀγορὰν σίτου δικαίωματος² ὡς καὶ ἀπέναντι ἄλλων προσόδων αὐτῶν, καὶ ὅτι καίτοι ἐδόθη εἰς τοὺς Ἄγιορείτας προηγουμένως ἱερὸν φερμάνιον, ἴνα, ἐφ' ὅσον καταβάλλουσιν ἀνελλιπῶς τὰ ἀπαιτούμενα δέκατα τῶν γεννημάτων αὐτῶν, τῶν παραγομένων εἰς τὰ ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ καὶ τῇ καζᾶ καὶ τοῖς δήμοις Θεσσαλονίκης εὕρισκόμενα πεντήκοντα ὀκτώ (58) μετ' ὀχίᾳ αὐτῶν, τὸν φόρον τοῦ ὑπὸ τῶν μοναχῶν καταναλισκομένου χοιρείου κρέατος καὶ ἄλλους ἐπιβηβλημένους εἰς αὐτοὺς δασμούς, ἀπαλλάσσονται ἀπὸ πάντων τῶν ἄλλων μικρῶν τε καὶ μεγάλων φόρων. Ἄν καὶ εἶναι κεχωρισμένος ὁ ὑφιστάμενος πληθυσμὸς τῶν χριστιανῶν κατοίκων καὶ ὑπηκόων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου ἐπικρατείας, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς καταγραφῆς τῶν πραγματικῶν κερδῶν καὶ ὀφελειῶν αὐτῶν ἐν ταῖς εἰς ἅπαντας τοὺς εἰσπράκτορας τῶν κυβερνητικῶν φόρων ἐγχειριζομέναις ὑψηλαῖς ὀδηγίαις, ἐπειδὴ τὸ κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον ἐκ τῆς εἰρημένης χερσονήσου εἰσπραχθησόμενον καὶ εἰς τὸ ἰδιαιτέρον Αὐτοκρατορικὸν Μου ταμεῖον ἀνήκον ἀνωτέρω ποσὸν τῶν τεσσαράκοντα μῖας χιλιάδων διακοσίων ἐξήκοντα τριῶν γροσίων ὡς καὶ τὸ ὡς συνήθεις πρόσοδοι κεχωρισμένον ποσὸν τῶν χιλίων ἑξακοσίων πενήκοντα γροσίων, ἦτοι ἐν ὅλῳ τὸ ποσὸν τῶν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδων ἐνεακοσίων δέκα τριῶν γροσίων, δὲν εἶχεν εἰσαχθῆ καὶ σημειωθῆ κατὰ λάθος εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ κώδικος, τὸ εἰς τὸν προμνησθέντα ἀξιωματοῦχον ἐγχειρισθέν, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τῶν ἀγαθῶν μετὰ ρυθμίσεως ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς φορολογίας ἅπαντες, οἱ τε ἀπηλλαγμένοι φόρου καὶ οἱ μὴ τοιοῦτοι, πρέπει νὰ θεωρῶνται κατὰ τὸν σχετικὸν νόμον ἴσοι, διὰ ταῦτα τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ὑποθέσεως παραπεμφθεῖσης καὶ εἰς τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης, ἐγνώσθη ὅτι ὁ τελωνειακὸς δασμὸς τῶν καρπῶν καὶ τῶν ὁμοίων αὐτοῖς πραγμάτων, τῶν πωλουμένων ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς εἰρημένης χερσονήσου, θὰ λαμβάνηται εἰς τὰ μεταφερόμενα μέρη, καὶ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ δέκατα τῶν εἰρημένων με-

1. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, νουζουράτ.

2. Τὸ τουρκικὸν κείμενον, μουπαγεάϊ ζαχιριγῆ πετιλιγεσί.

τοχίων, ταῦτα ὡς πρότερον θὰ εἰσπράττωνται ὑπὸ τοῦ μ ο υ χ α σ ἰ λ η Θεσσαλονίκης.

Ἄπαντα ταῦτα, ἀφ' οὗ συνεζητήθησαν μετὰ τῶν ἐκ τῶν κατοίκων τῆς εἰρημένης χερσονήσου ἐν τῇ Πύλῃ τῆς εὐδαιμονίας Μου εὐρισκομένων μοναχῶν ὀνομαζομένων Ἰλαρίωνος καὶ Διονυσίου, ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς:

1) Προστιθεμένων εἰς τὸ εἰρημένον ποσόν, ἦτοι τὸν προηγουμένον κατ' ἀποκοπὴν φόρον αὐτῶν, δέκα χιλιάδων τόσων γροσίων νὰ ἀναβιβάζηται ὁ φόρος οὗτος εἰς πενήκοντα τρεῖς χιλιάδας γρόσια.

2) Τὸ ὀρισμένον χρηματικὸν τοῦτο ποσὸν νὰ καταβάλληται ἀνελλιπῶς εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ μέρους τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτρόπου τῆς εἰρημένης χερσονήσου διὰ μὲν τὰ ἔτη 1256 καὶ 1257 προκαταβολικῶς, διὰ δὲ τὸ προσεχὲς ἔτος 1258 εἰς τρεῖς δόσεις, ὧν ἡ πρώτη πληρωτέα τὴν πρώτην Ρ ε μ π ἦ ο ὕ λ ο ὕ λ ι ά (:) ἢ δευτέρα τὴν πρώτην τοῦ ἱεροῦ Ρ ε τ ζ ἔ π κ αὶ ἢ τρίτη τὴν πρώτην τοῦ σεβαστοῦ Σ ε β ἄ λ τοῦ ἔτους τούτου.

3) Τὸ κατ' ἀποκοπὴν ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων δικαίωμα, τὸ συγκείμενον ἐκ δύο χιλιάδων γροσίων, νὰ προστίθεται εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀναφερόμενον φόρον καὶ καταβάλληται ὑπὸ τῶν διαληφθέντων χριστιανῶν ὑπηκόων κατὰ τὰς προμηθεύσας δόσεις.

4) Νὰ καταβάλληται φροντὶς πρὸς καλὴν διοίκησιν τῆς χερσονήσου, πρὸς τοῦτο δὲ νὰ διορίζηται καὶ ἀποστέλληται ἀνεξαρτήτως εἰς αὐτὴν εἰς ἱκανὸς καὶ συνετὸς ὑπάλληλος μὲ τὸν τίτλον εἰσπράκτωρ τῶν κυβερνητικῶν φόρων ἐκκληρῶν χρέη κ α ἱ μ α κ ἄ μ η, ὅπως εἰσπράττηται ἐγκαίρως καὶ ἰδιαίτερως ὁ ἐκ τριάκοντα ἑννέα χιλιάδων ὀκτακοσίων πενήκοντα πέντε γροσίων κεφαλικὸς φόρος τῆς εἰρημένης χερσονήσου παρὰ τοῦ ὑπάρχοντος πληθυσμοῦ αὐτῆς, διανεμόμενος κατὰ τὸν νόμον εἰς τρεῖς τάξεις ἀτόμων, λαμβανομένης πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψει τῆς προσωπικῆς ἀξίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐκάστου Ἀγιορείτου, καὶ καταβάλληται συνάμα φροντὶς πρὸς ταχεῖαν τοῦ φόρου τούτου ἀποστολὴν εἰς τὸ εἰρημένον ταμεῖον μετὰ καταλόγου ἀπογραφῆς, ἀναγράφοντες τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον ἐκάστου φορολογουμένου.

5) Νὰ θεωρῆται τοῦ λοιποῦ περιττὸς ὁ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴν διορισμὸς τελώνου διὰ τὴν εἰρημένην χερσονήσον καὶ νὰ διεξάγηται ἡ τελωνειακὴ ὕπηρεσία διὰ τοῦ προμηθεύοντος ὑπαλλήλου.

6) Νὰ προσδιορίζηται διὰ τὸν διαληφθέντα ὑπάλληλον, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ προκατόχου καὶ τῶν ὁμοβαθμίων του, μηνιαῖος μισθὸς μετὰ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ σιτηρεσίου του, χίλια τετρακόσια γρόσια.

Τοιοῦτρόπως, ἀφ' οὗ οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ Ἰλαρίων καὶ Διονύσιος ἀνέλαβον ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ὄρων, ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω συμβουλίου νὰ ἐκδοθῇ ἐν σχετικῶν ἱερῶν, ἦτοι

Αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον διὰ τὸν κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον διορισμὸν τοῦ προμνησθέντος ὑπαλλήλου, καὶ νὰ δοθῆ εἰς τοὺς εἰρημένους ὑπηκόους ἀντίγραφον τοῦ φερμανίου τούτου.

Ὅθεν, συνφδὰ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑποβληθεῖσαν ἔκθεσιν τοῦ ἐξόχου καὶ μεγατίμου καὶ τὰς κοινὰς ὑποθέσεις τακτοποιούντες πιστοῦ καὶ ἀφωσιωμένου μ ο υ σ ῖ ρ η καὶ β ε ζ ὑ ρ η Μου, τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Ὑπουργοῦ λέγω τῶν Οἰκονομικῶν Σ α φ β ε τ ῖ Π α σ ᾶ, οὐ τὴν τιμὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον διαιωνίζοι ὁ Ὑψιστος, ζητηθεισῶν ὁδηγιῶν περὶ τῆς ἐν λόγῳ ὑποθέσεως παρὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου Μεγαλειότητος ἔδωκα ὑψηλὴν Αὐτοκρατορικὴν διαταγὴν, ἵνα ἐνεργηθῆ κατὰ τὸν ἀνωτέρω περιγραφόμενον τρόπον ἢ ὑπόθεσις αὕτη. Συμφώνως δὲ τῇ ὑψηλῇ ἀπαιτήσῃ τῆς ἐκδοθείσης ταύτης μεγαλοπρεποῦς Σουλτανικῆς Μου διαταγῆς, καταχωρισθείσης τῆς ἀνωτέρω ὑποθέσεως εἰς τὸ Λογιστήριον τῶν Κυβερνητικῶν προσόδων, ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ προστιθεμένου τοῦ ἐκ δύο χιλιάδων γροσίων ὄρισμένου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν δικαιώματος εἰς τοὺς ὡς ἄνω προσδιορισθέντας φόρους τῶν Ἁγιορειτῶν, ἀποτελουμένους ἐκ πενήκοντα τριῶν χιλιάδων γροσίων, ἐλήφθη παρὰ τῶν μνησθέντων δύο μοναχῶν ἐνυπόγραφον χρεωστικὸν ὁμολογον, δηλοῦν ὅτι ἐκτὸς τῶν φόρων τῶν Ἁγιορειτῶν τῶν εἰσπρακτέων προκαταβολικῶς διὰ τὰ ἔτη 1840 καὶ 1841, θὰ καταβληθῶσιν ἀνελλιπῶς καὶ ἐξ ὀλοκλήρου αἱ ἀναφερθεῖσαι δόσεις τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ πενηκτοστοῦ ὀγδόου σεληνιακοῦ ἔτους ἅμα τῇ λήξει αὐτῶν, καὶ ἐφυλάχθη τὸ ὁμολογον τοῦτο εἰς τὸ εἰρημένον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὅθεν, ἀνατεθείσης τῆς κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον καλῆς διοικήσεως τῆς εἰρημένης χερσονήσου εἰς σὲ τὸν προμνησθέντα συνετὸν ὑπάλληλον, ἐξεδόθη καὶ ἐνεχειρίσθη εἰς σὲ ἕτερον ἱερόν Μου φερμάνιον, τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑπηρεσίας σου καὶ διὰ τοῦ ὁποίου διατάσσεται νὰ ἐφιστᾷς μεγάλως τὴν προσοχὴν σου εἰς τὰ ἐξῆς:

1) Νὰ εἰσπράττωνται ὡς πρότερον παρὰ τοῦ μ ο υ χ α σ ῖ λ η Θεσσαλονίκης τὰ ἀπαιτούμενα νόμιμα δέκατα τῶν ἀνωτέρω μετοχίων, τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ καὶ τῇ ὑποδιοικήσῃ καὶ τοῖς δήμοις Θεσσαλονίκης εὐρισκομένων.

2) Ἐξαιρουμένου τοῦ τελωνειακοῦ φόρου τῶν καρπῶν καὶ ἄλλων πραγμάτων τοῦ εἰσπραχθησομένου κατὰ τὸν νόμον εἰς τὰ μέρη ὅπου θὰ μεταφέρονται τὰ ἀνωτέρω πράγματα, νὰ εἰσπράττης συμφώνως τῷ ἐγγχειρισθέντι σοι νέφ τιμολογίῳ τὸν τελωνειακὸν δασμὸν τῶν προϊόντων τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ χερσονήσῳ εὐρισκομένων μετοχίων καὶ ἀγρῶν τῶν μοναχῶν, τὰ ὁποῖα θὰ πωλῶνται ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν τυχόντα, καί, ἀφῆνον ἀφορολόγητα τὰ τρόφιμα καὶ ἄλλα πράγματα, τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν Ἁγιορειτῶν ἀπαιτούμενα καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω μετοχίων καὶ ἀγρῶν αὐτῶν προερχόμενα, τὸν δα-

σμόν τοῦτον ὡς καί τόν εἰσπραχθισόμενον τοιοῦτον ἐκ τῶν ἄνευ τελωνειακῆς ἀδείας ἀφικνουμένων πραγμάτων νά ἀποστέλλης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καθ' ἕκαστον μῆνα μεθ' ἐνός σχετικοῦ καταλόγου τῶν πραγματοποιουμένων προσόδων.

3) Νά ἀποστέλλης καί τὸ πρωτόγραφον τοῦ εἰρημένου καταλόγου εἰς τὸ τελωνεῖον τῶν ἐμπορευμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

4) Νά εἰσπράττης ἐν καιρῷ τῷ δεόντι καί ἰδιαιτέρως τὸν ἀναφερθέντα κεφαλικὸν φόρον ἀπὸ ἕνα ἕκαστον τῶν ὑπαρχόντων κατοίκων τῆς διαληφθείσης χερσονήσου, θεωρηθησομένων ὡς ἀνηκόντων κατὰ τὸν νόμον εἰς τρεῖς τάξεις ἀτόμων ἀναλόγως τῆς ἀτομικῆς ἀξίας καί τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῶν καί νά τὸν ἀποστέλλης εἰς τὸ εἰρημένον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ καταλόγου ἀπογραφῆς, ἀναγράφων τὸ ὄνομα καί τὸ ἐπώνυμον ἐκάστου φορολογουμένου.

5) Νά παραδίδης εἰς τὸ εἰρημένον Ὑπουργεῖον κατὰ τὰς ὀρισμένας ἐποχὰς τὸν ἀνωτέρω κατ' ἀποκοπὴν φόρον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων δικαιώματος.

6) Νά λαμβάνης καθ' ἕκαστον μῆνα τὸν μισθόν σου μετὰ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ σιτηρεσίου σου, ἀποτελούμενον ἐκ χιλίων τετρακοσίων πενήτηντα γροσίων.

7) Προστατεύων καί ὑπερασπιζόμενος, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μου Μεγαλειότητος, πάντας τοὺς Ἁγιορείτας, νά προσελκύης διὰ τῆς τιμᾶς καί ἀμέμπτου σου διαγωγῆς καί συμπεριφορᾶς τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῶν. Ἐφ' ᾧ τὸ παρὸν μεγακλεές Μου φερμάνιον ἐκδοθῆν ὡς δεῦτερον, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἀντίγραφον, παρεδόθη εἰς τοὺς διαληφθέντας ὑπηκόους, ἵνα εὐρίσκηται εἰς χεῖρας αὐτῶν.

Ἄμα περιέληθ ἡ ὑπόθεσις εἰς γνῶσίν σου, συμφώνως τῷ ἀνωτέρω ἐκτεθέντι τρόπῳ νά προβαίνης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων, καί ἐκπληρῶν μετ' ἐπιμελείας καί καλῶς τὸ καθήκον σου νά καταβάλλης φροντίδα καί ἐφιστᾶς τὴν προσοχὴν σου εἰς τὸ νά δεικνύης διὰ παντός τρόπου τὴν πρέπουσαν σύνεσιν καί ἰκανότητα, καί νά ἀπέχης καί προφυλάττησαι ἀπὸ τοῦ νά ἐπιτρέπης κατὰστασιν πραγμάτων καί ἐνέργειαν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Μου διαταγὴν καί συγκατάθεσιν.

Καί ὑμεῖς οἱ διακεκριμένοι κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι, μουσίρης καί μεβλανᾶς, μουχασίλης καί οἱ λοιποί, ὅταν μάθητε καλῶς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἱεροῦ Μου φερμανίου, γινώσχετε ὅτι ἐξεδόθη τὸ μεγακλεές Μου τοῦτο φερμάνιον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νά καταβάλλητε πᾶσαν φροντίδα καί προσοχὴν εἰς τὸ νά συμμορφώνησθε εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἀπαίτησιν.

Ὅθεν διατάττω, ἵνα, ὅταν φθάσῃ τὸ εἰς ὃ ὀφείλουσι νά ὑπακούωσι καί νά συμμορφώνωνται φερμάνιον Μου τοῦτο, ἐνεργήσητε συνφδὰ τῷ

περιεχομένῳ αὐτοῦ, ἐκδοθέντος κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον μετὰ τιμῆς διὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν.

Οὕτω νὰ γινώσκατε καὶ εἰς τὸ ἰ ε ρ ὸ ν σ η μ ε ἰ ο ν τὸν ἐπὶ τὸν φερμάνιου τοῦ γ ρ ᾶ ν ὡς ὑπογραφήν τοῦ Σουλτάνου καὶ νὰ πιστεῦητε.

Ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ζιλκαντὲ (ἐνδεκάτου ἄραβικοῦ μηνός) τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ πενηκοστοῦ ἑβδόμου σεληνιακοῦ ἔτους.

Ὁ μεταφραστὴς Ἰωάννης Π. Παναγιωτίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΛΗΣ

R É S U M É

J e a n V a s d r a v e l l i s, Firmans inédits concernant les propriétés des monastères du Mont Athos, qui se trouvent à la péninsule de Chalcidique.

L' auteur publie en traduction grecque quatre firmans inédits concernant les propriétés du Mont Athos, qui se trouvent à la péninsule de Kassandra à Chalcidique. Ces firmans datés de 1700 - 1850 proviennent des archives des monastères du Mont Athos (Protaton, Karyai et Lavra).

Ces firmans, traduits avant plusieurs années par Ioannis Panayotides, fournissent des informations sur l'histoire du Mont Athos, mais surtout sur la vie économique et privée des monastères et des moines, sur les différents sites, les villages de la région etc.